

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТОСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА »](#) [1](#) ... [4](#) [5](#) [6](#) ... [10](#) [СЛЕДЕЋА СТРАНА »](#)

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ »](#)

ДРУГА КЊИГА О ЦАРЕВИМА КОЈА СЕ ЗОВЕ И ЧЕТВРТА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#)

1. *Царство Израљево: болест и смрт Охозиије. Илија пушта огањ с неба.*

1. А по смрти Ахавовој *одметнуше се Моавци од Израиља. [*2 цар 3, 5.]
2. А Охозиија паде кроз решетку из горње собе своје у Самарији и разбоље се; па посла посланике и рече им: Идите, питајте Велзевула, бога Акаронскога, хоћу ли оздравити од ове болести.
3. Али анђео Господњи рече Илији Тесвићанину: Устани, изиди на сусрет посланицима цара Самаријскога и реци им: Еда ли нема Бога у Израиљу, те идете да питате Велзевула, бога у Акарону?
4. А зато овако вели Господ: Нећеш се дигнути са постеље на коју си легао, него ћеш умријети. Потом отиде Илија.
5. А слуге се вратише к Охозиији и он им рече: Што сте се вратили?
6. А они му рекоше: Срете нас један човјек и рече нам: Идите, вратите се к цару који вас је послао и реците му: Овако вели Господ: Еда ли нема Бога у Израиљу, те шаљеш да питаш Велзевула, бога у Акарону? Зато нећеш се дигнути с постеље на коју си легао, него ћеш умријети.
7. А он им рече: Какав бјеше на очи тај човјек који вас срете и то вам рече?
8. А они му одговореше: Бјеше сав *космат и опасан кожним појасом. А он рече: То је Илија Тесвићанин. [*Зах 13, 4; Мт 3, 4.]
9. Тада посла к њему педесетника с његовом педесеторицом; и он отиде к њему; и гле, он сјеђаше наврх горе, и педесетник му рече: Човјече Божји, цар је заповједио, сиђи.
10. А Илија одговарајући рече педесетнику: Ако сам човјек Божји, нека сиђе огањ с неба и прождре тебе и твоју педесеторицу. И сиђе огањ с неба и прождрије њега и његову педесеторицу.
11. Опет посла к њему другог педесетника с његовом педесеторицом, који проговори и рече му: Човјече Божји, цар је тако заповједио, сиђи брже.

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак

4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона

14. јануара 2019.

Типик

10. јануара 2019.

Триоди

10. јануара 2019.

Србљак

10. јануара 2019.

Приватност - Услови

12. А Илија одговори и рече им: Ако сам човјек Божји, нека сиђе огањ с неба и прождре тебе и твоју педесеторицу. И сиђе огањ Божји с неба и прождрије њега и његову педесеторицу.
13. Тада опет посла трећег педесетника с његовом педесеторицом. А овај трећи педесетник кад дође, клече на кољена своја пред Илијом и молећи га, рече му: Човјече Божји, да ти је драга душа моја и душа ове педесеторице, слуга твојих.
14. Ето, сишао је огањ с неба и прождро прва два педесетника с њиховом педесеторицом; али сада да ти је драга душа моја.
15. А анђеоски рече Илији: Иди с њим и не бој га се. И уста Илија и отиде с њим к цару.
16. И рече му: Овако вели Господ: Зато што си слао посланике да питају Велзевула, бога у Акарону, као да нема Бога у Израиљу да би га питао, нећеш се дигнути с постеље на коју си легао, него ћеш умријети.
17. И умрије, по ријечи Господњој, коју рече Илија, а *на његово се мјесто зацари Јорам друге године царовања Јорама, сина Јосафатова, над Јудом, јер он нема сина. [*2 цар 3, 1.]
18. А остала дјела Охозиијина што је чинио, нијесу ли записана у дневнику цара Израиљевијех?

2. Царство Израиљево: Илијин одлазак на небо. Јелисеј исцјељује воду у Јерихону и кажњава дјецу у Ветиљу.

1. А кад Господ шћаше узети Илију у вихору на небо, пођоше Илија и Јелисеј из Галгала.
2. И рече Илија Јелисеју: Остани ти овдје, јер мене Господ шаље до Ветиља. Али Јелисеј рече: Тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, нећу те оставити. И дођоше у Ветиљ.
3. Тада дођоше к Јелисеју синови пророчки који бијаху у Ветиљу, и рекоше му: Знаш ли да ће данас Господ узети господара твојега од тебе? А он рече: Знам, мучите.
4. Опет му рече Илија: Јелисеју, остани ти ту, јер ме Господ шаље у Јерихон. А он рече: Тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, нећу те оставити. Тако дођоше у Јерихон.
5. А синови пророчки који бијаху у Јерихону, приступише к Јелисеју, и рекоше му: Знаш ли да ће данас узети Господ од тебе господара твојега? А он рече: Знам, мучите.
6. Опет му рече Илија: Остани ти ту, јер ме Господ шаље на Јордан. А он рече: Тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, нећу те оставити. Тако отидоше обојица.
7. И педесет људи између синова пророчких отидоше и стадоше према њима издалека, а они обојица уставише се код Јордана.
8. И узе Илија плашт свој и савив га, удари њим по води, а *она се раступи тамо и амо, те пријеђоше обојица сухим. [*2 Мој 14, 21; ИНав 3, 16.]
9. А кад пријеђоше, рече Илија Јелисеју: Ишти шта хоћеш да ти учиним докле се нијесам узео од тебе. А Јелисеј рече: Да буду два дијела духа твојега у мене.
10. А он му рече: Заискао си тешку ствар; али ако ме видиш кад се узем од тебе, биће ти тако; ако ли не видиш, неће бити.
11. И кад иђаху даље разговарајући се, гле, огњена кола и огњени коњи раставише их, и Илија отиде у вихору на небо.
12. А Јелисеј видећи то викаше: Оче мој, оче мој! *Кола Израиљева и коњици његови! И не видје га више; потом узе хаљине своје и раздрије их на два комада. [*2 цар 13, 14.]
13. И подиже плашт Илијин, који бјеше спао с њега, и вратив се стаде на обали Јорданској.
14. И узев плашт Илијин који бјеше спао с њега, удари по води и рече: Гдје је Господ Бог Илијин? А кад и он удари по води, *раступи се вода тамо и амо, и пријеђе Јелисеј. [*2 цар 2, 8.]
15. А кад с друге стране видјеше синови пророчки, који бијаху у Јерихону, рекоше: Почину дух Илијин на Јелисеју. И сретоше га и поклонише му се до земље.
16. И рекоше му: Ево, има у слуга твојих педесет јунака, нека иду и траже твојега господара да га не буде узео дух Господњи и бацио га на какво брдо или у какав до. А он рече: Не шаљите.
17. Али они наваљиваху на њ докле му се не досади, те рече: Пошљите. И послаше педесет људи који га тражише три дана, али не нађоше.
18. И вратише се к њему, а он бијаше у Јерихону, па им рече: Нијесам ли вам говорио да не идете?
19. Тада грађани рекоше Јелисеју: Гле, добро је живјети у овом граду, као што господар наш види; али је вода зла и земља неродна.
20. А он им рече: Донесите ми нов кутао и метните у њ соли. И донесоше му.
21. А он изиде на извор и баци у њ со говорећи: Овако вели Господ: Исцијелих ову воду да не буде више од ње смрти ни неродности.
22. И вода поста здрава до данашњег дана, по ријечи Јелисејевој коју изрече.
23. Потом отиде оданде у Ветиљ; и кад иђаше путем, изидоше мала дјеца из града и ругаху му се

Google search

говорећи му: Ходи, ћело! Ходи, ћело!

24. А Јелисеј обазре се и, видећи их, прокле их именом Господњим. Тада изидоше двије медвједице из шуме и растргоше четрдесет и двоје дјецe.

25. Оданде отиде на гору Кармилску, а оданде се врати у Самарију.

3. Царство Израилево: Јорамова владавина и рат са Јосафатом, царем Јудиним, против Моавца.

1. А *Јорам, син Ахавов, зацари се над Израилем у Самарији осамнаесте године царовања Јосафатова над Јудом, и царова дванаест година. [*2 цар 1, 17.]

2. И чињаше што је зло пред Господом, али не као отац његов и као мати његова, јер обори *лик Валов који бјеше начинио отац његов. [*1 цар 16, 32.]

3. Али оста *у гријесима Јеровоама, сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља, и не одступи од њих. [*1 цар 12, 31.]

4. А Миса, цар Моавски, имаше много стоке и даваше цару Израилеву сто тисућа јагањаца и сто тисућа овнова под руном.

5. Али кад умрије Ахав, одметну се цар Моавски од цара Израилева.

6. А цар Јорам изиде у то вријеме из Самарије и преброји свега Израиља.

7. И отиде, те посла к Јосафату, цару Јудину, и поручи му: Цар Моавски одметну се од мене; хоћеш ли ићи са мном на војску на Моавце? А он рече: Хоћу, *ја као ти, мој народ као твој народ, моји коњи као твоји коњи. [*1 цар 22, 4.]

8. Иза тога рече: А којим ћемо путем ићи? А он рече: Преко пустиње Едомске.

9. И тако изиде цар Израилев и цар Јудин и цар Едомски, и идоше путем седам дана, и не бијаше воде војсци ни стоци која иђаше за њима.

10. И рече цар Израилев: Јаох! Дозва Господ ова три цара да их преда у руке Моавцима.

11. А *Јосафат рече: Има ли ту који пророк Господњи да упитамо Господа преко њега? А један између слуга цара Израилева одговори и рече: Овдје је Јелисеј, син Сафатов, који је Илији пољевао водом руке. [*1 цар 22, 7.]

12. Тада рече Јосафату: У њега је ријеч Господња. И отидоше к њему цар Израилев и Јосафат и цар Едомски.

13. А Јелисеј рече цару Израилеву: Шта је мени до тебе? Иди ка пророцима оца својега и ка пророцима матере своје. А цар Израилев рече му: Не, јер Господ дозва ова три цара да их преда у руке Моавцима.

14. А Јелисеј рече: Тако да је жив Господ над војскама пред којим стојим, да не гледам на Јосафата, цара Јудина, не бих марио за те, нити бих те погледао.

15. Него сада доведите ми гудача. И кад гудач гуђаше, дође рука Господња нада њ;

16. И рече: Овако вели Господ: Начините по овој долини много јама.

17. Јер овако вели Господ: Нећете осјетити вјетра, нити ћете видјети дажда, али ће се долина ова напунити воде, те ћете пити и ви и људи ваши и стока ваша.

18. Па и то је мало Господу, него и Моавце ће вам предати у руке.

19. И раскопаћете све тврде градове и све изабране градове, и посјећи ћете сва добра дрвета и заронити све изворе водене, и сваку њиву добру потрћете камењем.

20. А ујутру кад се приноси дар, гле, дође вода од Едомске и напуни се земља воде.

21. А сви Моавци, чувши да су изишли цареви да ударе на њих, сазваше све који се почињаху пасати и старије и стадоше на међи.

22. А ујутру, кад усташе и сунце ограну над оном водом, угледаше Моавци према себи воду гдје се црвени као крв.

23. И рекоше: Крв је; побили су се цареви и један другога погубили; сада, дакле, на плијен, Моавци!

24. А кад дођоше до окола Израилева, подигоше се Израилци и разбише Моавце, те побјегоше испред њих, а они уђоше у земљу Моавску бијући их.

25. И градове њихове раскопаше, и на сваку добру њиву бацајући сваки по камен, засуше је и све изворе водене заронише, и сва добра дрвета посјекоше тако да само оставише камење у Кирарасету. И опколивши га, праћари стадоше га бити.

26. А цар Моавски кад видје да ће га надвладати војска, узе са собом седам стотина људи који махаху мачем, да продру кроз војску цара Едомскога, али не могоше.

27. Тада узе сина својега првенца који шћаше бити цар на његово мјесто и принесе га на жртву паљеницу на зиду. Тада се подиже велики гњев на Израиља, те отидоше оданде и вратише се у своју земљу.

4. Царство Израилево: Јелисеј умножава уље удовице, обећава Сунамци сина, васкрсава га из смрти, шкодљива јела чини здравим и храни многе са двадесет хљебова.

1. А једна између жена синова пророчких повика к Јелисеју говорећи: Слуга твој, муж мој, умрије, и ти знаш да се слуга твој бојао Господа; па сада дође рукодавалац да ми узме два сина у робље.
2. А Јелисеј јој рече: Што ћу ти? Кажи ми шта имаш у кући? А она рече: Слушкиња твоја нема у кући ништа до судић уља.
3. А он јој рече: Иди, ишти у наруч празнијех судова у свијех сусједа својих; немој мало да иштеш.
4. Па отиди и затвори се у кућу са синовима својим, па онда наљевај у све судове, и кад се који напуни, кажи нека уклоне.
5. И она отиде од њега и затвори се у кућу са синовима својим; они јој додаваху, а она наљеваше.
6. А кад се судови напунише, она рече сину својему: Дај још један суд. А он јој рече: Нема више. Тада стаде уље.
7. Потом она отиде и каза човјеку Божијему; а он јој рече: Иди, продај уље и одужи се; а што претече, онијем се храни са својим синовима.
8. Послије тога једном иђаше Јелисеј кроз *Сунам, а ондје бијаше богата жена која га остави да једе хљеба; и отада кад год пролажаше, увраћаше се к њој да једе хљеба. [*ИНав 19, 18.]
9. И она рече мужу својему: Гле, видим да је свети човјек Божији овај што све пролази овуда.
10. Да начинимо малу клијет и да му намјестимо постељу и сто и столицу и свијетњак, па кад дође к нама, нека се ту склони.
11. Потом он дође једном онамо, и ушав у клијет почину ондје.
12. И рече момку својему Гијезију: Зови Сунамку. И он је дозва, и она стаде пред њим.
13. И он рече Гијезију: Кажи јој: Ето стараш се за нас свакојако; шта хоћеш да ти учиним? Имаш ли што да говорим цару или војводи? А она рече: Ја живим усред својега народа.
14. А он рече: Шта бих јој, дакле, учинио? А Гијезије рече: Ето, нема сина, а муж јој је стар.
15. А он рече: Зови је. И он је дозва, и она стаде на вратима.
16. А он рече: *Догодине у ово доба грлићеш сина. А она рече: Немој господару мој, човјече Божји, немој варати слушкиње своје. [*1 Мој 18, 10, 14.]
17. И затрудње жена и роди сина друге године у исто доба, као што јој рече Јелисеј.
18. И дијете одрасте. И једном изиде к оцу својему к жетеоцима;
19. И рече оцу својему: Јаох, глава, јаох, глава! А он рече момку: Носи га матери.
20. И он га узне и однесе матери његовој, и лежа на крилу њезину до подне, па умрије.
21. Тада отиде она горе и намјести га у постељу човјека Божијега, и затворивши га изиде.
22. Потом викну мужа својега и рече му: Пошљи ми једнога момка и једну магарицу да отрчим до човјека Божијега и да се вратим.
23. А он рече: Зашто данас хоћеш да идеш к њему? Нити је младина ни субота. А она рече: Не брини се.
24. И она, осамаривши магарицу, рече момку својему: Води и иди и немој застајати мене ради на путу докле ти не кажем.
25. Тако пошавши дође к човјеку Божијему на гору Кармилску. А кад је човјек Божји угледа гдје иде к њему, рече Гијезију, служи својему: Ево Сунамке.
26. Трчи сад пред њу и реци јој: Јеси ли здраво? Је ли здраво муж твој? Је ли здраво син твој? А она рече: Здравно смо.
27. А кад дође к човјеку Божијему на гору, загрли му ноге, а Гијезије приступи да је отјера; али човјек Божји рече: Остави је, јер јој је душа у јаду, а Господ сакри од мене и не јави ми.
28. А она рече: Јесам ли искала сина од господара својега? Нијесам ли казала: *Немој ме варати? [*2 цар 4, 16.]
29. А он рече Гијезију: Опаши се и узми штап мој у руку, па иди; ако сретнеш кога, *немој га поздрављати, и ако те ко поздрави, немој му одговарати, и метни мој штап на лице дјетету. [*Лк 10, 4.]
30. А мати дјетиња рече: Тако да је жив Господ и тако да је жива душа твоја, нећу те се оставити. Тада он уста и пође за њом.
31. А Гијезије отиде напријед и метну штап на лице дјетету, али не би гласа ни осјећања. Тада се врати преда њ и јави му говорећи: Не пробуди се дијете.
32. И Јелисеј уђе у кућу и, гле, дијете мртво лежи на његовој постељи.
33. И ушав затвори се с дјететом и помоли се Господу.
34. Потом стаде на постељу и леже на дијете метнув уста своја на уста дјетету, и очи своје на очи његове, и дланове своје на његове дланове, и *пружи се над њим, те се загрија тијело дјетету. [*1 цар

17, 21.]

35. Потом уста, и пријеђе по кући једном тамо и једном амо, потом отиде опет и пружи се над дјететом. И кихну дијете седам пута и отвори дијете очи своје.

36. Тада дозва Гијезија и рече му: Зови Сунамку. И он је дозва, те дође к њему. И он јој рече: Узми сина својега.

37. И она ушавши паде к ногама његовијем и поклони му се до земље, и *узевши сина својега отиде. [*Јев 11, 35.]

38. Потом врати се Јелисеј у Галгал. А бијаше глад у оној земљи, и синови пророчки сјеђаху пред њим; а он рече момку својему: Пристави велики лонац и скухај зеља синовима пророчким.

39. А један отиде у поље да набере зеља, и нађе дивљу лозу и набра с ње дивљих тиквица пун плашт, и дошавши сасијече их у лонац гдје бјеше зеље, јер их не познаваху.

40. И усуше људима да једу; а кад стадоше јести онога зеља, повикаше говорећи: Смрт је у лонцу, човјече Божји! И не могаху јести.

41. А он рече: Донесите брашна. И сасу брашно у лонац и рече: Успи људима нека једу. И не би више никаквога зла у лонцу.

42. А дође неко из Вал-Салисе и донесе човјеку Божијему хљеба од првина, двадесет хљебова јечменијех и новијех зрна у класу. А он рече: Постави народу, нека једу.

43. А слуга му рече: *Како ћу то поставити пред сто људи? Опет рече: Постави народу, нека једу; јер је тако казао Господ: Јешће и претећи ће. [*Јн 6, 9.]

44. А он им постави, те једоше; и претече, по ријечи Господњој.

5. Царство Израиљево. Јелисеј исцјељује губавога Сиријца Немана и кажњава Гијезија губом.

1. И бјеше Неман, војвода цара Сирскога, човјек велик у господара својега и у части, јер преко њега сачува Господ Сирију; али тај велики јунак бјеше губав.

2. А из Сирије изиде чета и зароби у земљи Израиљској малу дјевојку, те она служаше жену Неманову.

3. И она рече својој госпођи: О кад би мој господар отишао к пророку у Самарији! Он би га опростио од губе.

4. Тада Неман отиде к своме господару и јави му говорећи: Тако и тако каже дјевојка из земље Израиљске.

5. А цар Сирски рече му: Хајде, иди, а ја ћу послати књигу цару Израиљеву. И он отиде, и понесе десет таланата сребра и шест тисућа сикала злата и десеторе стајаће хаљине.

6. И однесе књигу цару Израиљеву која овако говораше: Ето, кад ти дође ова књига, знај да шаљем к теби Немана, слугу својега, да га опростиш губе.

7. А кад цар Израиљев прочита књигу, раздрије хаљине своје и рече: Зар сам ја Бог да могу убити и повратити живот, те шаље к мени да опростим човјека губе? Пазите и видите како тражи задјевце са мнош.

8. А кад чу Јелисеј, човјек Божји, да је цар Израиљев раздро хаљине своје, посла к цару и поручи: Зашто си раздро хаљине своје? Нека дође к мени да позна да има пророк у Израиљу.

9. И тако дође Неман с коњма и колима својим, и стаде на вратима дома Јелисејева.

10. А Јелисеј посла к њему и поручи: Иди и окупај се седам пута у Јордану, и оздравиће тијело твоје и очистићеш се.

11. Тада се расрди Неман и пође говорећи: Гле! Ја мишљах, он ће изаћи к мени, и стаће и призваће име Господа Бога својега, и метнути руку своју на мјесто и очистити губу.

12. Нијесу ли Авана и Фарфар воде у Дамаску боље од свијех вода Израиљских? Не бих ли се могао у њима окупати и очистити? И окренувши се, отиде гњеван.

13. Али слуге његове приступивши рекоше му говорећи: Оче, да ти је казао пророк што велико, не би ли учинио? А зашто не би кад ти рече: Окупај се, па ћеш се очистити?

14. И тако сиђе и зарони у Јордан седам пута по ријечима човјека Божијега, и тијело његово поста као у малога дјетета и *очисти се. [*Лк 4, 27.]

15. Тада се врати к човјеку Божијему са пратњом својом, и дошав стаде пред њим и рече: Ево, сад видим да нема Бога нигдје на земљи до у Израиљу. Него узми дар од слуге својега.

16. Али он рече: Тако да је жив Господ пред којим стојим, нећу узети. И он наваљиваше на њ да узме; али он не хтје.

17. Тада рече Неман: Кад нећеш, а оно нека се да служи твојему ове земље колико могу понијети двије мазге. Јер слуга твој неће више приносити жртава паљеница ни других жртава другим боговима, него Господу.

18. А Господ нека опрости ово служи твојему: Кад господар мој уђе у дом Римонов да се поклони ондје, *па се прихвати за моју руку, да се и ја поклоним у дому Римонову, нека опрости Господ служи твојему кад се тако поклоним у дому Римонову. [*2 цар 7, 2.]
19. А он му рече: Иди с миром. И он отиде од њега и пријеђе једно потркалиште.
20. Тада рече Гијезије, слуга Јелисеја, човјека Божијега: Гле, господар мој не хтје примити из руку тога Немана Сирца што бјеше донио. Али тако да је жив Господ, потрчаћу за њим и узећу што од њега.
21. И Гијезије отрча за Неманом. А кад га видје Неман гдје трчи за њим, скочи с кола својих и сrete га, па му рече: Је ли добро?
22. А он рече: Добро је. Господар мој посла ме да ти кажем: Ево, баш сад дођоше к мени два младића из горе Јефремове, пророчки синови, дај за њих таланат сребра и двоје стајаће хаљине.
23. А Неман рече: Узми и два таланта. И натјера га; и свеза два таланта сребра у два тобоца и двоје стајаће хаљине, и даде двојици момака својих да носе пред њим.
24. А он кад дође на брдо, узе из руку њиховијех и остави у једној кући, а људе отпусти, те отидоше.
25. Потом дошавши стаде пред Господаром својим. А Јелисеј му рече: Откле Гијезије? А он рече: Није ишао слуга твој никуда.
26. Али му он рече: Зар срце моје није ишло онамо кад се човјек врати с кола својих преда те? Зар је то било вријеме узимати сребро и узимати хаљине, маслинике, винограде, овце, говеда, слуге и слушкиње?
27. Зато губа Неманова нека прионе за те и за сјеме твоје довијека. И отиде од њега губав, био као снијег.

6. Царство Израилево: Сјекира плива. Сиријци слијепи. Опсада и глад у Самарији.

1. А синови пророчки рекоше Јелисеју: Гле, мјесто гдје сједимо пред тобом тијесно нам је.
2. Него хајде да отидемо на Јордан, па да узмемо ондје сваки по брвно и начинимо ондје мјесто гдје ћемо боравити. А он рече: Идите.
3. А један рече: Буди вољан, пођи и ти са слугама својим. А он рече: Хоћу.
4. И тако пође с њима. И дошавши на Јордан, сјекоше дрва.
5. А кад један од њих сијецижаше дрво, паде му сјекира у воду; а он повика говорећи: Авај, господару, још је у наруч узета.
6. А човјек Божји рече му: Гдје је пала? А кад му показа мјесто, он одсијече дрво и баци га онамо, и учини те сјекира исплива.
7. А он рече: Узми је. И човјек пружи руку, те је узне.
8. А кад цар Сирски војеваше на Израилеа, вијећаше са слугама својим, и рече: Ту и ту нека стане војска моја.
9. А човјек Божји посла к цару Израилеву и поручи: Чувај се да не идеш онуда, јер су ондје Сирци у засједи.
10. И цар Израилев посла на оно мјесто за које рече човјек Божји и опомену га, те се чуваше. И то не би једанпут ни два пута.
11. И смути се срце цару Сирском зато и, сазвавши слуге своје, рече им: Хоћете ли ми казати ко од наших доказује цару Израилеву?
12. А један од слуга његовијех рече му: Нико, царе господару мој; него Јелисеј, пророк у Израилу, доказује цару Израилеву ријечи које говориш у ложници својој.
13. Тада рече: Идите, видите гдје је да пошљем да га ухвате. И јавише му говорећи: Ено га у Дотану.
14. И посла онамо коње и кола с великом војском; и они дошавши, ноћу опколише град.
15. А ујутру слуга човјека Божијега уставши изиде, а то војска око града и коњи и кола. И рече му слуга: Јаох, господару, шта ћемо сад?
16. А он му рече: Не бој се, јер је више наших него њиховијех.
17. И помоли се Јелисеј говорећи: Господе, отвори му очи да види. И Господ отвори очи момку, те видје, а то гора пуна коња и кола огњенијех око Јелисеја.
18. А кад пођоше Сирци к њему, помоли се Јелисеј Господу и рече: Ослијепи овај народ. И *ослијепи их по ријечи Јелисејевој. [*1 Мој 19, 11.]
19. Тада им рече Јелисеј: Није ово пут, није ово град; ходите за мном и одвешћу вас човјеку којега тражите. И одведе их у Самарију.
20. А кад дођоше у Самарију, рече Јелисеј: Господе, отвори им очи да виде. И Господ им отвори очи и видјеше, а то бијаху усред Самарије.
21. А цар Израилев рече Јелисеју кад их угледа: Хоћу ли бити, хоћу ли бити, оче мој?

22. А он рече: Немој бити; еда ли ћеш оне побити које заробиш мачем својим и луком својим? Изнеси им хљеба и воде нека једу и пију, па онда нека иду господару својему.
23. И уготови им гозбу велику, те једоше и пише, па их отпусти, а они отидоше господару својему; и од тада не долазише чете Сирске у земљу Израилеву.
24. А послје тога Вен-Адад, цар Сирски, скупи сву војску своју и изиде и опколи Самарију.
25. И наста велика глад у Самарији, јер, гле, бјеше опкољена толико да глава магарећа бијаше за осамдесет сикала сребра, а четврт кава голубињег кала за пет сикала сребра.
26. И кад цар иђаше по зидовима, једна жена повика к њему говорећи: Помагај, царе господару!
27. А он рече: Господ ти не помаже, како ћу ти ја помоћи? С гупна ли, или из каце?
28. Још јој рече цар: Што ти је? А она рече: Ова жена рече ми: Дај сина свога да га поједемо данас, а сјутра ћемо појести мога сина.
29. И *скухасмо сина мојега и поједосмо га; а сјутрадан рекох јој: Дај сина својега да га поједемо. Али она сакри свога сина. [*5 Мој 28, 53.]
30. А кад цар чу ријечи женине, раздрије хаљине своје; и кад иђаше по зиду, видје народ гдје костријет бијаше оздо на тијелу његову.
31. Тада рече цар: Тако да ми учини Бог и тако да дода, ако глава Јелисеја, сина Сафатова, остане данас на њему.
32. А Јелисеј сјеђаше у својој кући, и старјешине сјеђаху код њега. И посла цар једнога од онијех што стајаху пред њим; а док још не дође послани к њему, он рече старјешинама: Видите ли гдје онај крвнички син посла да ми одсијече главу? Гледајте кад дође послани, закључајте врата, и одбијте га од врата; ето, и бахат ногу господара његова за њим.
33. И док још говораше с њима, гле, послани дође к њему, и рече: Гле, ово је зло од Господа; чему ћу се још надати од Господа?

7. Јелисеј објављује јевтиноћу у Самарији након што је Господ на чудесан начин отјерао Сиријце.

1. Тада рече Јелисеј: Чујте ријеч Господњу; тако вели Господ: Сјутра ће у ово доба бити мјера бијелога брашна за сикал, а двије мјере јечма за сикал на вратима Самаријским.
2. А *војвода, † на којег се руку цар наслањаше, одговори човјеку Божијему и рече: Да Господ начини окна на небу, би ли могло то бити? А Јелисеј рече: Ето, ти ћеш видјети својим очима, али га нећеш јести. [*2 цар 7, 17; † 2 цар 5, 18.]
3. А бијаху на *вратима четири човјека губава, и рекоше један другому: Што сједимо овдје да умremo? [*3 Мој 13, 46.]
4. Да речемо: Да уђемо у град, глад је у граду, те ћемо умријети ондје; а да останемо овдје, опет ћемо умријети; него хајде да ускочимо у око Сирски; ако нас оставе у животу, остаћемо у животу, ако ли нас погубе, погинућемо.
5. И тако уставши у сумрак, пођоше у око Сирски и дођоше до краја окола Сирскога и, гле, не бјеше никога.
6. Јер Господ учини те се у околу Сирском чу лупа кола и коња и велике војске, те рекоше један другому: Ето, цар је Израилев најмио на нас царева Хетејске и царева Мисирске да ударе на нас.
7. Те се подигоше и побјегоше по мраку оставивши шаторе своје и коње своје и магарце своје и око као што је био, и побјегоше ради душа својих.
8. Па кад дођоше губавци на крај окола, уђоше у један шатор, и наједоше се и напише се, и покупише из њега сребро и злато и хаљине, и отидоше те сакрише. Па се вратише и уђоше у други шатор, па покупише и из њега и отидоше, те сакрише.
9. Тада рекоше међу собом: Не радимо добро; овај је дан дан добријех гласова; а ми шутимо. Ако ушчекамо до зоре, стигнуће нас безакоње. Зато сада хајде да идемо и јавимо дому цареву.
10. И тако дошавши дозваше вратара градскога и казаше му говорећи: Идосмо у око Сирски и, гле, нема никога, ни гласа човјечијег; него коњи повезани и магарци повезани, и шатори како су били.
11. А он дозва остале вратаре и јавише у дом царев.
12. А цар, уставши по ноћи, рече слугама својим: Казаћу вам сада шта су нам учинили Сирци. Знаду да гладујемо, зато отидоше из окола да се сакрију у пољу говорећи: Кад изиђу из града, похватаћемо их живе и ући ћемо у град.
13. А један од слуга његовијех одговори и рече: Да узмемо пет осталијех коња што још има у граду; гле, то је све што је остало од мноштва коња Израилских; то је све што није изгнуло од мноштва коња Израилских; да пошљемо да видимо.
14. И узеше два коња колска које посла цар за војском Сирском, говорећи: Идите и видите.
15. И отидоше за њима до Јордана и, гле, по свему путу бијаше пуно хаљина и судова које

побацаше Сирци у хитњи. Тада се вратише посланици и јавише цару.

16. Тада изиде народ и разграби око Сирски; и бјеше мјера бијелога брашна за сикал, и двије мјере јечма за сикал, *по ријечи Господњој. [*2 цар 7, 1.]

17. И цар постави на врата онога војводу на којег се руку наслањаше, а народ га изгази на вратима, те умрије, *по ријечи човјека Божијег коју рече кад цар к њему дође. [*2 цар 7, 2.]

18. Јер кад човјек Божји рече цару: Двије мјере јечма за сикал и мјера бијелога брашна за сикал биће сјутра у ово доба на вратима Самаријским, [*2 цар 7, 1.]

19. А онај војвода одговори човјеку Божијему говорећи: Да Господ начини окна на небу, би ли могло бити што кажеш? А Јелисеј рече: Ти ћеш видјети својим очима, али га нећеш јести.

20. И зби му се то, јер га изгази, народ на вратима, те умрије.

8. *Седмогодишња глад. Сунамка. Азаило, цар у Сирији. Царство Јудино: цареви Јорам и Охозиија.*

1. И говори Јелисеј жени *којој сина поврати у живот, и рече: Устани и иди с домом својим и склони се гдје можеш; јер је Господ дозвола глад која ће доћи и бити на земљи седам година. [*2 цар 4, 35.]

2. А жена уста и учини како рече човјек Божји, јер отиде с домом својим и оста у земљи Филистејској седам година.

3. А кад прође седам година, врати се жена из земље Филистејске и отиде да моли цара за кућу своју и за њиву своју.

4. А цар говораше с Гијезијем, момком човјека Божијег, и рече: Приповједи ми сва велика дјела која је учинио Јелисеј.

5. А кад он приповједаше цару како је мртва оживио, где жена којој је сина оживио, стаде молити цара за кућу своју и за њиву своју. А Гијезије рече: Господару мој, царе, ово је она жена и ово је син њезин којег је Јелисеј оживио.

6. Тада цар запита жену, и она му приповједи. И цар јој даде једнога дворанина и рече му: Поврати јој све што је њезино и све приходе од њива од дана кад је оставила земљу све до сада.

7. Послије тога дође Јелисеј у Дамасак, а цар Сирски Вен-Адад бијаше болестан, и јавише му говорећи: Дошао је човјек Божји овамо.

8. А цар рече Азаилу: Узми са собом дар и иди у сусрет човјеку Божијему, и преко њега питај Господа хоћу ли оздравити од ове болести.

9. Тада отиде Азаило у сусрет њему понесавши дар, свакојаким добријех ствари из Дамаска натоваренијех на четрдесет камила; и дошав стаде пред њим и рече: Син твој Вен-Адад, цар Сирски, посла ме к теби говорећи: Хоћу ли оздравити од ове болести?

10. А Јелисеј му рече: Иди, реци му: Оздравићеш; али ми је Господ показао да ће умријети.

11. И упрвши очи у њ, гледаше дуго и *заплака се човјек Божји. [*Лк 19, 41.]

12. А Азаило му рече: Што плаче господар мој? А он рече: *Јер знам какво ћеш зло учинити синовима Израилевијем, градове ћеш њихове палити огњем, и младиће ћеш њихове сјећи мачем, и дјецу ћеш њихову разбијати и трудне жене њихове растрзати. [*2 цар 10, 32.]

13. А Азаило рече: А шта је слуга твој, пас, да учини тако велику ствар? А Јелисеј му рече: *Показао ми је Господ да ћеш ти бити цар у Сирији. [*1 цар 19, 15.]

14. Тада отишав од Јелисеја, дође ка господару својему; а он му рече: Што ти рече Јелисеј? А он одговори: Рече ми да ћеш оздравити.

15. Али сјутрадан узе Азаило покривач и, замочивши га у воду, прострије му по лицу, те умрије. А на његово мјесто зацари се Азаило.

16. Пете године царовања Јорама, сина Ахавова, над Израилем, кад Јосафат бјеше цар Јудин, поче царовати Јорам, син Јосафатов, цар Јудин.

17. Имаше тридесет и двије године кад поче царовати и царова осам година у Јерусалиму.

18. И хођаше путем царева Израилевијех, као што је чинио дом Ахавов; *јер кћи Ахавова бјеше му жена, те он чињаше што је зло пред Господом. [*2 цар 8, 26.]

19. Али Господ не хтје затрти Јуде због Давида, слуге својег, *као што му бјеше рекао да ће му дати видјело између синова његовијех довијека. [*2 Сам 7, 13; 1 цар 11, 36.]

20. За његова времена одврже се Едом да не буде под Јудом и постави цара над собом.

21. Зато отиде Јорам у Саир и сва кола његова с њим; и уста ноћу и удари на Едомце који га бијаху опколили, и на заповиједнике од кола, и побјеже народ у своје шаторе.

22. Ипак се одвргоше Едомци да не буду под Јудом, до данашњег дана. У исто вријеме одметну се и Ливна.

23. А остала дјела Јорамова и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Јудинијех?

24. И Јорам почину код отаца својих и би погребен код отаца својих у граду Давидову. А на његово се мјесто зацари син његов *Охозија. [*2 дн 22, 1 и даље.]

25. Године дванаесте царовања Јорама, сина Ахавова, над Израиљем поче царовати Охозија, син Јорамов, цар Јудин.

26. Имаше Охозија двадесет и двије године кад се зацари, и царова годину дана у Јерусалиму. Матери му бјеше име Готолја, *кћи Амрија, цара Израиљева. [*2 цар 8, 18.]

27. Он хођаше путем дома Ахавова и чињаше што је зло пред Господом, као дом Ахавов, јер бјеше зет дому Ахавову.

28. Зато пође с Јорамом, сином Ахавовијем, на војску на Азаила, цара Сирскога, у Рамот Галадски; али Сирци разбише Јорама.

29. *И врати се цар Јорам да се лијечи у Језраелу од рана које му задаше Сирци у Рами кад се бијаше с Азаилом, царем Сирским; а Охозија, син Јорамов, цар Јудин, отиде да види Јорама, сина Ахавова, у Језраелу, јер бијаше болестан. [*2 цар 9, 15, 16.]

9. Царство Израиљево: Јуј помазан за цара, убија Јорама, Охозију и Језавељу.

1. А Јелисеј пророк дозва једнога између синова пророчких и рече му: Опаши се и узми ову уљаницу, па иди у Рамот Галадски.

2. И кад дођеш онамо, видјећеш ондје Јуја, сина Јосафата, сина Нимсијина и ушавши, изведи га између браће његове и одведи га у најтајнију клијет.

3. И узми уљаницу и излиј му на главу и реци: Овако вели Господ: Помазах те за цара над Израиљем. Затијем отвори врата и бјежи, и не забављај се.

4. И отиде младић, момак пророков, у Рамот Галадски.

5. И кад уђе, гле, сјеђаху војводе; а он рече: Војводо, имам нешто да ти кажем. А Јуј му рече: Ко ме између свијех нас? А он рече: Теби, војводо.

6. Тада уста и уђе у кућу, а он му изли на главу уље и рече му: Овако вели Господ Бог Израиљев: Помазах те за цара над народом Господњим, Израиљем.

7. И побиди дом Ахава, господара својега, јер хоћу да покајем крв слуга својих пророка и крв свијех слуга Господњих од руке Језавељине.

8. И тако ће изгинути сав дом Ахавов, и *истријебићу Ахаву и оно што уза зид мокри, и ухваћенога и остављенога у Израиљу. [*1 цар 21, 21.]

9. И учинићу с домом Ахавовијем као с домом *Јеровоама, сина Наватова, и као с домом † Васе, сина Ахијина. [*1 цар 14, 10; † 1 цар 16, 3, 11.]

10. И *Језавељу ће изјести пси у пољу Језраелском, и неће бити никога да је погребе. Потом отвори врата и побјеже. [*1 цар 21, 23.]

11. А Јуј изиде к слугама господара својега и запиташе га: Је ли добро? Што је дошао тај безумник к теби? А он им рече: Знате човјека и бесједу његову.

12. А они рекоше: Није истина; кажи нам. А он им рече: Тако и тако рече ми говорећи: Овако вели Господ: Помазах те за цара над Израиљем.

13. Тада брже *узеше свак своју хаљину и метнуше пода њ на највишем басамаку, и затрубише у трубу и рекоше: Јуј поста цар. [*Мт 21, 7.]

14. Тако се побуни Јуј, син Јосафата, сина Нимсијина, на Јорама; а Јорам чуваше Рамот Галадски са свијем Израиљем од Азаила, цара Сирскога.

15. А *бјеше се вратио цар Јорам да се лијечи у Језраелу од рана које му задаше Сирци кад се бијаше с Азаилом, царем Сирским. И рече Јуј: Ако вам је воља, нека нико не излази из града да отиде и јави у Језраел. [*2 цар 8, 29.]

16. И Јуј сједи на кола и отиде у Језраел, јер Јорам лежаше ондје; и *Охозија, цар Јудин, бјеше дошао да види Јорама. [*2 цар 8, 29.]

17. А стражар који стајаше на кули у Језраелу, кад угледа људство Јујево гдје иде, рече: Неко људство видим. Тада рече Јорам: Узми коњика и пошљи га пред њих, и нека запита: Је ли мир?

18. И отиде коњик преда њ и рече: Овако вели цар: Је ли мир? А Јуј рече: Шта је теби до мира? Хајде за мном. А стражар јави говорећи: Гласник дође до њих, али се не враћа.

19. И посла другог коњика, који кад дође к њима, рече: Овако вели цар: Је ли мир? А Јуј рече: Шта је теби до мира? Хајде за мном.

20. Опет јави стражар говорећи: Дође до њих, али се не враћа; а ход као да је ход Јујев, јер иде помамно.

21. Тада рече Јорам: Прежи. И упрегоше у кола његова. Тако изиде Јорам, цар Израиљев, и Охозија, цар Јудин, сваки на својим колима, и отидоше на сусрет Јују и среташе га на њиви

Навутеја Језраељанина.

22. И кад Јорам угледа Јуја, рече му: Је ли мир, Јују? А он одговори: Какав мир? Док је толикога курвања Језавеље, матере твоје, и чарања њезинијех.

23. Тада Јорам окрете се и побјеже говорећи Охозии: Издаја, Охозија!

24. Али Јуј зграби лук свој и устријели Јорама међу плећи да му стријела прође кроз срце, те паде у колима својим.

25. Тада рече Јуј Вадекару, војводи свом: Узми га и баци га на њиву Навутеја Језраељанина; јер опомени се кад ја и ти заједно јахасмо за Ахавом, оцем његовијем, како *Господ изрече за њ ово зло: [*1 цар 21, 19.]

26. Заиста, крв Навутејеву и крв синова његовијех видјех синоћ, рече Господ, и платићу ти на овој њиви, рече Господ. Зато узми га сад и баци на ту њиву, по ријечи Господњој.

27. А Охозија, цар Јудин, видјевши то, побјеже к дому у врту; али га потјера Јуј и рече: Убијте и тога на његовијем колима. И ранише га на брду Гуру које је код Ивлеама. И *утече у Мегидон и ондје умрије. [*2 дн 22, 9.]

28. И слуге га његове метнуше на кола и одвезоше у Јерусалим, и погребоше га у гробу његову код отаца његовијех у граду Давидову.

29. А једанаесте године царовања Јорама, сина Ахавова, поче царовати Охозија над Јудом.

30. Иза тога Јуј дође у Језраел. А Језавеља кад чу, намаза лице своје и накити главу своју, па гледаше с прозора.

31. И кад Јуј улажаше на врата, рече она: Је ли мир, Зимрије, крвниче господара својега?

32. А он погледа на прозор и рече: Ко је са мном? Ко? Тада погледаше у њ два-три дворанина.

33. А он им рече: Баците је доље. И бацише је, и прште крв њезина по зиду и по коњма, и погази је.

34. Потом ушавши једе и пи, па рече: Видите ону проклетницу и погребите је, јер је царска кћи.

35. И отидоше да је погребу и не нађоше од ње ништа до дубању и стопала и шаке.

36. И дођоше натраг и јавише, а он рече: То је ријеч Господња, коју је рекао преко слуге својега Илије Тесвићанина говорећи: *У пољу Језраелском изјешће пси тијело Језавељино. [*1 цар 21, 23.]

37. Нека буде тијело Језавељино као гној на њиви у пољу Језраелском да се не може казати: Ово је Језавеља.

10. Јуј затире дом Ахавов и убија свештенике Валове.

1. А Ахав имаше седамдесет синова у Самарији; и Јуј написа књигу и посла је у Самарију ка главарима Језраелским, старјешинама и хранитељима Ахавовијем, и рече:

2. Како ова књига дође к вама, у којих су синови господара вашег и кола и коњи и град тврди и оружје,

3. Гледајте који је најбољи и највјештији између синова господара вашег, те га посадите на пријесто оца његова и бијте се за дом господара свога.

4. Али се они врло уплашише и рекоше: Ето, два цара не одољеше му, а како ћемо му ми одољети?

5. И који бијаше над домом, и који бијаше над градом, и старјешине и хранитељи послаше к Јују говорећи: Ми смо слуге твоје, чинићемо све што нам кажеш; нећемо никога постављати царем; чини што ти је воља.

6. И он им написа другу књигу говорећи: Ако сте моји и слушате мене, узмите главе свијех синова господара својега и дођите к мени сјутра у ово доба у Језраел. А синови цареви, седамдесет људи, бијаху код најзнатнијех грађана који их храњаху.

7. И кад им дође ова књига, узеше синове цареви и поклаше, седамдесет људи, и метнувши главе њихове у котарице, послаше му у Језраел.

8. И дође гласник који му јави говорећи: Донесоме главе синова царевих. А он рече: Сложите их у двије гомиле на вратима, нека стоје до сјутра.

9. А ујутру изашав стаде и рече свему народу: Ви нијесте криви; ето, ја се подигох на господара својега и убих га; али ко поби све ове?

10. Видите сада да није изостала ниједна ријеч Господња коју рече Господ за дом Ахавов, него је Господ учинио *што је говорио преко слуге својега Илије. [*1 цар 21, 21.]

11. Потом поби Јуј све који бијаху остали од дома Ахавова у Језраелу и све властеље његове и пријатеље његове и свештенике његове, да не оста ниједан.

12. Потом се подиже и пође да иде у Самарију; и кад бијаше код колибе пастирске на путу,

13. *Нађе Јуј браћу Охозии, цара Јудина, и рече: Ко сте? Они рекоше: Ми смо браћа Охозиијина и идемо да поздравимо синове цареви и синове царичине. [*2 цар 22, 8.]

14. Тада рече: Похватајте их живе. И похватише их живе и поклаше их на студенцу код колибе

пастирске, њих четрдесет, и не остави ниједнога од њих.

15. Потом отишав оданде, нађе *Јонадава, сина Рихавова, који га сретe. А он га поздрави и рече му:

Јe ли срце твоје право као што је моје срце према твоме? А Јонадав одговори: Јест. Ако јест,

одговори Јуј, дај ми руку. И даде му руку; а он га узe к себи у кола. [*Јер 35, 6.]

16. И рече: Хајде са мном, и види моју ревност за Господа. И одвезоше га на његовијем колима.

17. И кад дође у Самарију, поби све што бјеше остало од дома Ахавова у Самарији докле га не истријеби, *по ријечи коју Господ рече Илији. [*1 цар 21, 21.]

18. Потом сабра Јуј сав народ и рече му: *Ахав је мало служио Валу, Јуј ће му служити више. [*1 цар 16, 31, 32.]

19. Зато, дозовите ми све пророке Валове, све слуге његове и све свештенике његове, ниједан да не изостане, јер велику жртву хоћу да принесем Валу; ко не дође, погинуће. А Јуј чињаше тако из пријеваре хотећи побити слуге Валове.

20. И рече Јуј: Светкујте светковину Валу. И огласише је.

21. И посла Јуј по свему Израиљу, те дођоше све слуге Валове, и не изоста ниједан да не дође; и уђоше у кућу Валову и напуни се кућа Валова од краја до краја.

22. Тада рече оному који бијаше над ризницом: Изнеси хаљине свијем слугама Валовијем. И изнесе им хаљине.

23. Затим уђе Јуј с Јонадавом, сином Рихавовијем, у кућу Валову и рече слугама Валовијем:

Промотрите и видите да није ту с вама који слуга Господњи, него саме слуге Валове.

24. И тако уђоше да принесу приносе и жртве паљенице, а Јуј намјести напољу осамдесет људи и рече: Ако утече који од ових људи које вам дајем у руке, *душа ће ваша бити за душу његову. [*1 цар 20, 39.]

25. А кад се сврши жртва паљеница, заповједи Јуј војницима и војводама: Уђите, побијте их да не изађе ниједан. И тако их побише оштријем мачем и побацаше их војници и војводе; потом отидоше у сваки град гдје бјеше кућа Валова.

26. И избацише ликове из куће Валове и спалише их.

27. И изломише лик Валов и раскопаше кућу Валову, и од ње начинише проходе до данашњег дана.

28. Тако Јуј истријеби Вала из Израиља.

29. Али не одступи Јуј од гријехова Јеровоама, сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља, *од златних телаца који бијаху у Ветиљу и у Дану. [*1 цар 12, 28, 29.]

30. А Господ рече Јују: Што си добро свршио што је право преда мном и што си учинио дому Ахавову све што ми је било у срцу, зато ће *синови твоји сједјети на пријестолу Израиљеву до четвртога кољена. [*2 цар 15, 12.]

31. Али Јуј не пажаше да ходи по закону Господа Бога Израиљева свијем срцем својим, не одступи од гријехова Јеровоамовијех, којима наведе на гријех Израиља.

32. У то вријеме поче Господ крњити Израиља, *јер их поби Азаило по свијем међама Израиљевим. [*2 цар 8, 12.]

33. Од Јордана к истоку сунчаном, сву земљу Галадску, Гадову и Рувимову и Манасијину, од Ароира на потоку Арнону, и Галад и Васан.

34. А остала дјела Јујева и све што је чинио и сва јунаштва његова, нијесу ли записана у дневнику царева Израиљевијех?

35. И почину Јуј код отаца својих, и погребеше га у Самарији; а на његово се мјесто зацари Јоахаз, син његов.

36. А царева Јуј над Израиљем у Самарији двадесет и осам година.

11. Царство Јудино: насиље Готолијино. Јоав постаје цар, Готолија гине.

1. А Готолија, *мати Охозиина, видјевши да јој погибе син, уста и поби сав род царски. [*2 цар 8, 26.]

2. Али Јосавеја, кћи цара Јорама, сестра Охозиина, узе Јоаса, сина Охозиина, и украде га између синова царевијех које убијаху, и с дојкињом његовом сакри га од Готолије у ложницу, те не погибе.

3. И би сакривен с њом у дому Господњем шест година, а Готолија цароваше у земљи.

4. А седме године посла Јодај и дозва стотинике и војводе и војнике, и уведе их к себи у дом Господњи, и ухвати вјеру с њима, и закле их у дому Господњем и показа им сина царева.

5. И заповједи им говорећи: Ово учините: Вас трећина који долазите у суботу, нека чувају стражу у двору царском.

6. А трећина нека буде на вратима Сурским, а трећина на вратима која су иза војника; и чувајте дом од силе.

7. А два дијела вас свијех који одлазе у суботу, нека чувају стражу у дому Господњем око цара.
8. И опколите цара сваки са својим оружјем у руци, и ко би навалио међу врсте нека се погуби, и будите с царем кад стане излазити и улазити.
9. И стотиници учинише све како заповједи Јодај свештеник; и узеше сваки своје људе који долажаху у суботу с онима који одлажаху у суботу, и дођоше к свештенику Јодају.
10. И свештеник даде стотиницима копља и *штитове цара Давида, што бијаху у дому Господњем.
[*2 Сам 8, 7.]
11. И војници стадоше сваки са својим оружјем у руци од десне стране дома до лијеве стране дома према олтару и према дому око цара.
12. Тада изведе сина царева, и метну му вијенац на главу, и даде му свједочанство, и поставише га царем, и помазаше га и пљескајући рукама, говораху: Да живи цар!
13. А кад Готолија чу вику народа, који се стјецаше, дође к народу у дом Господњи;
14. И погледа и, гле, цар стајаше код ступа по обичају, и кнезови и трубе око цара, и сав народ из земље радоваше се, и трубе трубљаху. Тада Готолија раздрије хаљине своје и повика: Буна! Буна!
15. А свештеник Јодај заповједи стотиницима који бијаху над војском и рече им: Изведите је из врста напоље, и ко пође за њом, погубите га мачем; јер рече свештеник: Да не погине у дому Господњем.
16. И начинише јој мјесто; и кад дође на пут којим се иде у дом царски коњским вратима, ондје је убише.
17. Тада Јодај учини завјет између Господа и цара и народа да ће бити народ Господњи, такођер и између цара и народа.
18. Потом сав народ земаљски отиде у *дом Валов, и раскопаше дом и олтар и изломише ликове његове сасвијем; а Матана, свештеника Валова, убише пред олтарима. А свештеник опет уреди службу у дому Господњем. [*2 цар 10, 26.]
19. И узе стотинике и војводе и војнике и сав народ земаљски, и изведоше цара из дома Господњег а уђоше у дом царски путем на врата војничка. И сједе на царски пријесто.
20. И радоваше се сав народ земаљски, и град се умири пошто Готолију убише мачем код царскога дома.
21. Јоасу бјеше седам година кад се зацари.

12. Царство Јудино: Јоас цар. Оправка храма. Јоаса убијају.

1. Седме године Јујеве поче царовати Јоас и царева четрдесет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Сивија из Вирсавеје.
2. И чињаше Јоас што је право пред Господом докле га год учаше свештеник Јодај.
3. *Али висине не бише оборене; народ још приношаше жртве и кађаше на висинама. [*1 цар 22, 44; 2 цар 14, 4.]
4. И Јоас рече свештеницима: *Сав новац посвећени, што се доноси у дом Господњи, новац онијех † који иду у број, и новац од уцјене свачије, и сав новац **што ко доноси од своје воље у дом Господњи, [*2 цар 22, 4; † 2 Мој 30, 13; **2 Мој 35, 5; 1 дн 29, 9.]
5. Нека свештеници узимају, сваки од својега познаника, и они нека оправљају што је трошно у дому гдје се год нађе да треба оправити.
6. Али до године двадесет треће царовања Јоасова *свештеници још не оправлише што бијаше трошно у дому. [*2 дн 24, 5.]
7. *Тада цар Јоас дозва Јодаја свештеника и остале свештенике и рече им: Зашто не оправљате што је трошно у дому? Од сада не узимајте новаца од својих познаника, јер треба да вратите да се оправи што је трошно у дому. [*2 дн 24, 6.]
8. И свештеници присташе да не узимају новаца од народа и да не оправљају што је трошно у дому.
9. Тада свештеник Јодај узе један ковчег и прореза рупу на заклопцу, и метну га код олтара с десне стране како се улази у дом Господњи; и свештеници који чуваху врата, меташе у њ све новце који се доношаху у дом Господњи.
10. А кад виђаху да има много новаца у ковчегу, тада долажаше писар царев с поглаваром свештеничким, и избројивши свезиваху новце који би се нашли у дому Господњем.
11. Потом даваху готове новце онима који управљаху послом и стараху се за дом Господњи, а они их издаваху дрводјељама и посленицима који оправљаху дом Господњи,
12. И зидарима и каменарима, и да се добавља дрво и тесано камење, да се оправи што бјеше трошно у дому Господњем, и да се добави све што требаше да се оправи дом.

13. Али новцима који се доношаху у дом Господњи, не грађаху чаша сребрнијех за дом Господњи, ни виљушака, ни котлића, ни труба, нити каквих судова златнијех ни сребрнијех;
14. Него их даваху онима који бијаху над послом да се оправии за њих дом Господњи.
15. И *не тражаху рачуна од људи којима предаваху новце да издају посленицима, јер вјерно рађаху. [*2 цар 22, 7.]
16. Новци за пријеступ и новци за гријехе не доношаху се у дом Господњи; припадаху свештеницима.
17. Тада изиде Азаило, цар Сирски, и удари на Гат и узео га; потом се окрете Азаило да иде на Јерусалим.
18. А Јоас цар Јудин *узео све посвећене ствари што Јосафат и Јорам и Охозиија оци његови цареви Јудини бијаху посветили, и све што сам бјеше посветио, и све злато што се нађе у ризницама дома Господњег и дома царева, и посла Азаилу, цару Сирском; и тако отиде од Јерусалима. [*1 цар 15, 18.]
19. А остала дјела Јоасова и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Јудинијех?
20. А *слуге његове подигоше се и побунише се, и убише Јоаса у дому Милону, куда се иде у Силу. [*2 цар 14, 5.]
21. Јоазахар, син Симеатов, и Јоавад, син Сомиров, слуге његове, убише га, те умрије; и погребеше га код отаца његовијех у граду Давидову; а на његово мјесто зацари се Амасија, син његов.

13. Царство Израиљево: Јоахаз и Јоас. Јелисеј умире. Његово тело васкрсава мртваца.

1. Године двадесет треће царовања Јоаса, сина Охозиијина, над Јудом зацари се Јоахаз, син Јујев, над Израиљем у Самарији, и царева седамнаест година.
2. И чињаше што је зло пред Господом, јер хођаше за гријесима Јероваома, сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља и не одступи од њих.
3. Зато се разгневи Господ на Израиља и даде их у руке Азаилу, цару Сирском, и у руке Вен-Ададу, сину Азаилову, за све оно вријеме.
4. Али се Јоахаз помоли Господу и Господ га услиши, јер видје невољу Израиљеву како их мучи цар Сирски.
5. *И даде Господ Израиљу избавитеља, те се опростише руке Сирске, и живљаху синови Израиљеви у шаторима својим као прије. [*2 цар 14, 25.]
6. Али не одступише од гријехова дома Јероваома којима на гријех наведе Израиља, него ходише у њима, *и сам луг још стајаше у Самарији. [*1 цар 16, 33.]
7. А не оста Јоахазу народа више од педесет коњика и десет кола и десет тисућа пјешака; него их поби цар Сирски и сатре их, те бише као прах кад се врше.
8. А остала дјела Јоахазова и све што је чинио и јунаштва његова, није ли то записано у дневнику царева Израиљевијех?
9. И почину Јоахаз код отаца својих и погребеше га у Самарији; а на мјесто његово зацари се Јоас, син његов.
10. Године тридесет седме царовања Јоасова над Јудом зацари се Јоас, син Јоахазов, над Израиљем у Самарији и царева шеснаест година.
11. И чињаше што је зло пред Господом, не одступи ни од једнога гријеха Јероваома, сина Наватова, који наведе Израиља на гријех, него у њима хођаше.
12. А *остала дјела Јоасова и све што је чинио и јунаштва његова, како је војевао с Амасијом, царем Јудинијем, није ли то записано у дневнику царева Израиљевијех? [*2 цар 14, 8-16.]
13. И почину Јоас код отаца својих, а Јероваома сједи на пријесту његов; и погребеше Јоаса у Самарији код царева Израиљевијех.
14. А Јелисеј разболе се од болести од које и умрије; и Јоас, цар Израиљев, дође к њему и плачући пред њим, говораше: Оче мој, оче мој, *кола Израиљева и коњици његови! [*2 цар 2, 12.]
15. А Јелисеј му рече: Узми лук и стријеле. И он узео лук и стријеле.
16. Тада рече цару Израиљеву: Натegni лук руком својом. И натече лук руком својом. А Јелисеј метну руке своје цару на руке.
17. И рече: Отвори прозор с истока. И отвори, а Јелисеј рече: Пустии стријелу. И он пусти стријелу, а Јелисеј рече: Стријела избављења Господњег, стријела избављења од Сираца; јер ћеш побити Сирце у Афеку и сатрћеш их.
18. Још рече: Узми стријеле. И узео, а он рече цару Израиљеву: Удари у земљу. И удари три пута, па стаде.
19. Тада се расрди на њ човјек Божји и рече: Да си ударио пет пута или шест пута, тада би побии Сирце сасвијем; а сада ћеш их само три пута разбити.

20. Потом умрије Јелисеј и погребеше га. А друге године ударише чете Моавске на земљу.
21. И догоди се кад погребавашу некога човјека, угледаше чету и бацише човјека у гроб Јелисејев; и кад човјек паде и дотаче се костију Јелисејевих, оживје и уста на ноге своје.
22. А Азаило, цар Сирски, мучаше Израиља свега вијека Јоахазова.
23. Али се Господу сажали за њима и смилова се на њих и погледа на њих, због завјета својега с Аврамом, Исаком и Јаковом, и не хтје их истријебити и не одврже их од себе до сада.
24. И умрије Азаило, цар Сирски, и на његово се мјесто зацари Вен-Адад, син његов.
25. А Јоас, син Јоахазов, поврати из руку Вен-Адада, сина Азаилова, градове које бјеше Азаило узео ратом Јоахазу, оцу његову; *три пута га разби Јоас и поврати градове Израиљеве. [*2 цар 13, 19.]

14. Царство Јудино: Цареви Амасија и Азарија. Царство Израиљево: Јероваам Други, цар.

1. Друге године царовања Јоаса, сина Јоахазова, над Израиљем зацари се Амасија, син Јоасов, над Јудом.
2. Бијаше му двадесет и пет година кад поче царовати и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јоадана, из Јерусалима.
3. И чињаше што је право пред Господом, али не као Давид отац његов; сасвијем чињаше онако како је чинио отац његов Јоас.
4. Јер висине не бише оборене; народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.
5. А кад се утврди царство у руци његовој, он поби слуге своје које су убиле цара, оца његова.
6. Али синова тијех крвника не поби, као што пише у књизи закона Мојсијева, гдје је заповједио Господ говорећи: *Оцеви да не гину за синове нити синови за оцеви, него сваки за свој гријех нека гине. [*5 Мој 24, 16.]
7. Он поби десет тисућа Едомаца у Сланог долини и узео Селу ратом, и прозва је Јоктеил, које оста до данас.
8. Тада посла Амасија посланике к Јоасу, сину Јоахазова, сина Јујева, цару Израиљеву и рече: Дођи да се огледамо.
9. А Јоас, цар Израиљев, посла к Амасији, цару Јудину, и поручи му: *Трн на Ливану посла ка кедру на Ливану и поручи: Дај своју кћер сину мојему за жену; али наиђе звијерје Ливанско и изгази трн. [*Суд 9, 8.]
10. Побило си Едомце, па се понесе срце твоје; хвали се и сједи код куће своје; зашто би се заплетало зло да паднеш и ти и Јуда с тобом?
11. Али не послуша Амасија; и подиже се Јоас, цар Израиљев, и огледаше се, он и Амасија, цар Јудин, у Ветсемесу Јудину.
12. Али Јуду разби Израиљ, те побјегоше сваки к својему шатору.
13. А Амасију, цара Јудина, сина Јоаса, сина Охозиијина, ухвати Јоас, цар Израиљев, у Ветсемесу; потом дође у Јерусалим и обори зид Јерусалимски од врата Јефремовијех до врата на углу четири стотине лаката.
14. И узео све злато и сребро и све посуђе што се нађе у дому Господњем и у ризницама дома царева, и таоце, па се врати у Самарију.
15. А остала дјела Јоасова, што је учинио и јунаштва његова, и како је војевао с Амасијом, царем Јудинијем, није ли то записано у дневнику царева Израиљевијех?
16. И почину Јоас код отаца својих и би погребен у Самарији код царева Израиљевијех, а на његово се мјесто зацари Јероваам, син његов.
17. Амасија, пак, син Јоасов, цар Јудин поживје петнаест година по смрти Јоаса, сина Јоахазова, цара Израиљева.
18. А остала дјела Амасијина нијесу ли записана у дневнику царева Јудинијех?
19. И дигосе буну на њ у Јерусалиму, те побјеже у Лахис, а они послаше за њим у Лахис и убише га ондје.
20. А оданде га донесоше на коњма и би погребен у Јерусалиму код отаца својих у граду Давидову.
21. Тада сав народ Јудин узео Азарију, коме бијаше шеснаест година, и зацарише га на мјесто оца његова Амасије.
22. Он сазида *Елат, повратив га Јуди пошто цар почину код отаца својих. [*2 цар 22, 16, 6.]
23. Године петнаесте царовања Амасије, сина Јоасова, над Јудом зацари се Јероваам, син Јоасов, над Израиљем у Самарији, и царова четрдесет и једну годину.
24. И чињаше што је зло пред Господом и не одступи ни од једнога гријеха Јероваама, сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља.
25. Он поврати међе Израиљеве од Емата до мора уз поље, по ријечи Господа Бога Израиљева коју

рече преко слуге својега *Јоне, сина Аматијина, пророка из Гатефера. [*Јн 1, 1.]

26. Јер Господ видје да је у љутој невољи Израиљ *и да нема ништа ни од ухваћенога ни од остављенога, и да нема никога да поможе Израиљу. [*5 Мој 32, 36.]

27. *И не бјеше рекао Господ да затре име Израиљево под небом; зато их избави преко Јероваома, сина Јоасова. [*2 цар 13, 5.]

28. А остала дјела Јероваомова и све што је чинио и јунаштва његова, како је војевао и како је повратио Дамасак и Емат од Јуде Израиљу, није ли то записано у дневнику цара Израиљевијех?

29. Потом почину Јероваом код отаца својих, цара Израиљевијех, а на његово се мјесто зацари *Захарија, син његов. [*2 цар 15, 8.]

15. Царство Јудино: цареви Азарија или Озија и Јотам. Царство Израиљево: цареви Захарија, Салум, Менајим, Факија и Фекај. Почетак Асирског ропства.

1. Године двадесет седме царовања Јероваомова над Израиљем зацари се *Азарија, син Амасијин, над Јудом. [*2 цар 14, 21.]

2. Бјеше му шеснаест година кад се зацари и царова педесет и двије године у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јехолија, из Јерусалима.

3. Он чињаше што је право пред Господом сасвијем као што је чинио Амасија, отац његов.

4. *Али висине не бише оборене: народ још приношаше жртве и кађаше на висинама. [*2 цар 14, 4.]

5. А Господ удари цара, те би губав до смрти своје, *и живљаше у одвојеном дому; а Јотам син царев, управљаше двором и суђаше народу у земљи. [*3 Мој 13, 46.]

6. А остала дјела Азаријина и све што је чинио, није ли то записано у дневнику цара Јудинијех?

7. И почину Азарија код отаца својих и погребеше га код отаца његовијеху граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Јотам, син његов.

8. Тридесет осме године царовања Азаријина над Јудом зацари се Захарија, син Јероваома, над Израиљем у Самарији и царова шест мјесеца.

9. И чињаше што је зло пред Господом као што су чинили оци његови; не одступи од гријехова Јероваома, сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља.

10. И побуни се на њ Салум син Јависов, и *уби га пред народом и погуби га, и зацари се на његово мјесто. [*Ам 7, 9.]

11. А остала дјела Захаријина, ено записана у дневнику цара Израиљевијех.

12. *То је ријеч Господња коју рече Јују говорећи: Синови твоји до четвртога кољена сједеће на пријестолу Израиљеву. И зби се тако. [*2 цар 10, 30.]

13. Салум, син Јависов, зацари се тридесет девете године царовања Озијина над Јудом, а царова мјесец дана у Самарији.

14. Јер Менајим, син Гадијев, из Терсе подиже се и дође у Самарију и уби Салума, сина Јависова, у Самарији и погуби га, и зацари се на његово мјесто.

15. А остала дјела Салумова и буна коју подиже, ето, то је записано у дневнику цара Израиљевијех.

16. Тада Менајим раскопа Тапсу и поби све који бијаху у њој и у међама њезинијем од Терсе, јер му не отворише, зато их поби и све трудне жене њихове распори.

17. Године тридесет девете царовања Азаријина над Јудом зацари се Менајим, син Гадијев, над Израиљем, и царова десет година у Самарији.

18. И чињаше што је зло пред Господом, не одступи свега вијека својега од гријехова Јероваома, сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља.

19. Тада Фул, цар Асирски, удари на земљу, а Менајим даде Фулу тисућу таланата сребра да би му помогао да утврди царство у својој руци.

20. А те новце узе Менајим од Израиља, од свијех богатих људи, да их да цару Асирском, од свакога по педесет сикала. Тако се врати цар Асирски и не забави се ондје у земљи.

21. А остала дјела Менајимова и што је год чинио, није ли записано у дневнику цара Израиљевијех?

22. И почину Менајим код отаца својих, а на његово се мјесто зацари Факија, син његов.

23. Године педесете царовања Азаријина над Јудом зацари се Факија, син Менајимов, над Израиљем у Самарији и царова двије године.

24. И чињаше што је зло пред Господом, не одступи од гријехова Јероваома, сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља.

25. И побуни се на њ Фекај, син Ремалијин, војвода његов, и уби га у Самарији у царском двору, с Арговом и Аријем и с педесет људи синова Галадовијех; и убивши га, зацари се на његово мјесто.

26. А остала дјела Факијина и што је год чинио, ено је записано у дневнику царева Израљевијех.
27. Године педесет друге Азарије, цара Јудина, зацари се Фекај, син Ремалијин, над Израљем у Самарији и царова двадесет година.
28. И чињаше што је зло пред Господом, не одступи од гријехова Јероваама, сина Наватова, којима наведе на гријех Израља.
29. У вријеме Фекаја, цара Израљева, дође *Теглат-Феласар, цар Асирски, и узе Ијон и Авел-Ветмаху и Јанох и Кедес и Асор и Галад и Галилеју, сву земљу Нефталимову, и пресели народ оданде у Асирију. [*1 дн 5, 26.]
30. Тада се побуни Осија, син Илин, на Фекаја, сина Ремалијина, и уби га и погуби га, *и зацари се на његово мјесто двадесете године Јотама, сина Озијина. [*2 цар 17, 1.]
31. А остала дјела Фекајева и све што је чинио, ено је записано у дневнику царева Израљевијех.
32. Друге године царовања Фекаја, сина Ремалијина, над Израљем зацари се Јотам, син Озијин, над Јудом.
33. Бијаше му двадесет и пет година кад поче царовати и царова шеснаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јеруса, кћи Садокова.
34. И чињаше што је право пред Господом, сасвијем чињаше *како је чинио Озија, отац његов. [*2 цар 15, 3.]
35. Али висине не бише оборене; народ још приношаше жртве и кађаше на висинама. Он начини највиша врата на дому Господњем.
36. А остала дјела Јотамова и све што је чинио, није ли записано у дневнику царева Јудинијех?
37. У то вријеме поче Господ пуштати на Јуду *Ресина, цара Сирскога, и Фекаја, сина Ремалијина. [*2 цар 16, 5.]
38. И Јотам почину код отаца својих и би погребен код отаца својих у граду Давида, оца својега; а на његово се мјесто зацари Ахаз, син његов.

16. Царство Јудино: цар Ахаз. Туђи олтар у храму.

1. Године седамнаесте Фекаја, сина Ремалијина, зацари се Ахаз, син Јотама, цар Јудин.
2. Двадесет година бијаше Ахазу кад поче царовати и царова шеснаест година у Јерусалиму, али не чињаше што је право пред Господом Богом његовијем као Давид, отац његов.
3. Јер хођаше путем царева Израљевијех, *па и сина својега пусти кроз огањ по гаднијем дјелима народа које одагна Господ испред синова Израљевијех. [*3 Мој 18, 21.]
4. И приношаше жртве и кађаше *на висинама и по хумовима и под сваким зеленијем дрветом. [*5 Мој 12, 2; 1 цар 14, 23.]
5. Тада дође Ресин, цар Сирски, и Фекај, син Ремалијин, цар Израљев, *дођоше да бију Јерусалим, и опколише Ахаза; али га не могоше освојити. [*Ис 7, 1, 4 и даље.]
6. У то вријеме Ресин, цар Сирски, *поврати Сирцима Елат и изагна Јудеје из Елата, и дођоше Сирци у Елат и осташе ондје до данас. [*2 цар 14, 22.]
7. Али Ахаз посла посланике к *Теглат-Феласару, цару Асирском, и поручи му: Слуга сам твој, ходи и избави ме из руку цара Сирскога и из руку цара Израљева, који се подиглоше на ме. [*2 цар 15, 29.]
8. И узе Ахаз злато и сребро што се нађе у дому Господњем и у ризницама дома царскога, и посла на дар цару Асирском.
9. И послуша га цар Асирски и дође на Дамасак и узе га, и пресели народ оданде у Кир, а Ресина погуби.
10. Тада цар Ахаз отиде у сусрет Теглат-Феласару, цару Асирском, у Дамасак; и видје цар Ахаз олтар који бијаше у Дамаску, па посла свештенику Урији слику од тога олтара и од све направе његове.
11. И начини свештеник Урија олтар сасвијем како посла цар Ахаз из Дамаска, онако начини Урија свештеник докле се врати цар Ахаз из Дамаска.
12. Па кад се цар врати из Дамаска и видје олтар, приступи к њему и принесе жртву на њему.
13. И запали жртву своју паљеницу и дар свој, и изли наљев свој, и покropи олтар крвљу захвалнијех жртава својих.
14. А мједени олтар што бјеше пред Господом пренесе с предње стране дома да не стоји између његова олтара и дома Господњег, и намјести га покрај свога олтара к сјеверу.
15. И заповједи цар Ахаз Урији свештенику говорећи: На великом олтару пали жртву паљеницу јутрењу и дар вечерњи и жртву паљеницу цареву с даром њезинијем и жртву паљеницу свега народа земаљскога с даровима њиховијем и наљевима њиховијем; и по њему кропи сваком крвљу

од жртава паљеница и сваком крвљу од других жртава. А за олтар мједени промислићу.

16. И учини свештеник Урија све како му заповједи цар Ахаз.

17. И *оплате с подножја скиде цар Ахаз и узе с њих умиваонице, и † море скиде с волова мједенијех који бијаху под њим, и метну га на под камени. [*1 цар 7, 27, 28; † 1 цар 7, 23, 25.]

18. И стреху суботну, коју бијаху начинили у дому, и улазак царски, који бијаше споља, уклони такођер од дома Господњег а бојећи се цара Асирскога.

19. А остала дјела Ахазова што је чинио, нијесу ли записана у дневнику царева Јудинијех?

20. И почину Ахаз код отаца својих и би погребен код отаца својих у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Језекија, син његов.

17. Царство Израилево: Осија, последњи цар. Пад Самарије и Асирско ропство због народног вјерског отпада. Настанак Самарјана.

1. Дванаесте године царовања Ахазова над Јудом зацари се у Самарији над Израилем *Осија, син Илин, и царова девет година. [*2 цар 15, 30.]

2. И чињаше што је зло пред Господом, али не као цареви Израилеви који бише прије њега.

3. На њега дође *Салманасар, цар Асирски, и Осија му поста слуга, те му плаћаше данак. [*2 цар 18, 9, 10.]

4. Али цар Асирски опази да Осија хоће да се одметне, јер Осија посла посланике к Соју, цару Мисирском, и не посла данка годишњег цару Асирском; зато га опколи цар Асирски и свезавши баца га у тамницу.

5. А цар Асирски прође сву земљу и дође на Самарију, и би је три године.

6. Девете године Осијине узе цар Асирски Самарију и одведе Израилца у Асирију и насели у Алају и у Авору на води Гозану и у градовима Мидским.

7. А то би што синови Израилеви гријешеше Господу Богу својему, који их је извео из земље Мисирске испод руке Фараона, цара Мисирскога, и бојаше се других богова,

8. И *ходише по уредбама народа који одагна Господ испред синова Израилевијех, и како чинише цареви Израилеви; [*2 цар 16, 3.]

9. И тајно чинише синови Израилеви што није право пред Господом Богом њиховијем, и поградише висине по свијем градовима својим, од куле стражарске до градова озиданијех.

10. И подигоше *ликове и лугове † на сваком високом хуму и под сваким зеленијем дрветом. [*1 цар 14, 23; † 2 цар 16, 4.]

11. И кађаху онуда по свијем висинама као народи које одагна Господ испред њих, и чињаху зле ствари гњевећи Господа.

12. И служажу гаднијем боговима, *за које им бјеше Господ рекао: Не чините то. [*2 Мој 20, 3.]

13. И Господ опомињаше Израилца и Јуду преко свијех пророка и свијех видјелаца говорећи: Вратите се са злијех путова својих и држите заповијести моје и уредбе моје по свему закону који сам заповједио оцима вашим и који сам вам послао по слугама својим пророцима.

14. Али не послушаше, него бјеху тврдоврати као и оци њихови који не вјероваше Господу Богу својему.

15. И одбацише уредбе његове и завјет његов, који учини с оцима њиховијем, и свједочанства његова којима им свједочаше, и ходише за ништавилем и посташе ништави, и за народима који бијаху око њих, за које им бјеше заповједио Господ да не чине као они.

16. И оставише све заповијести Господа Бога својега, и *начинише себи ливене ликове, два телета, и † лугове, и клањаше се свој војсци небеској и служише Валу. [*1 цар 12, 28; † 1 цар 16, 33.]

17. *И проводише синове своје и кћери своје кроз огањ, и даваше се на врачање и гатање, и продаше се да чине зло пред Господом гњевећи га. [*2 цар 16, 3.]

18. Зато се Господ разгњеви врло на Израилца и одбаци их од себе, те не оста него само племе Јудино.

19. Па ни Јуда не држаше заповијести Господа Бога својега, него хођаше по уредбама које начинише Израилци.

20. Зато Господ поврже све сјеме Израилево, и мучи их и предаде их у руке онима који их плијене докле их и одбаци од себе.

21. Јер се отцијепише Израилци од дома Давидова и поставише царем Јеровоама, сина Наватова, а Јеровоам одби Израилце од Господа и наведе их да гријеше гријехом великим. [*1 цар 12, 20.]

22. И ходише синови Израилеви у свијем гријесима Јеровоамовијем које је он чинио, и не одступише од њих;

23. Докле Господ не одбаци Израилца од себе као што је говорио преко свијех слуга својих пророка;

и тако пресељен би Израил из земље своје у Асирску до данашњег дана.

24. Потом доведе цар Асирски људе из Вавилона и из Хуте и из Аве и из Емата и из Сефарвима, и насели их у градовима Самаријским умјесто Израиљаца, и наслиједише Самарију и живљаху по градовима њезинијем.

25. А кад почеше живјети ондје, не бојаху се Господа, а Господ посла на њих лавове који их дављаху.

26. Зато рекоше цару Асирском говорећи: Ови народи које си довео и населио у градовима Самаријским, не знају закона Бога оне земље; зато посла на њих лавове који их, ето, море, јер не знају закона Бога оне земље.

27. Тада заповједи цар Асирски и рече: Одведите онамо једнога од свештеника које сте довели оданде, па нека иде и сједи ондје, нека их учи закону Бога оне земље.

28. И тако један од свештеника које бијаху одвели из Самарије, дође и настани се у Ветиљу, и учаше их како ће се бојати Господа.

29. Али начинише себи сваки народ своје богове и пометаше их у куће висина које бијаху начинили Самаријани, сваки народ у својим градовима у којима живљаху.

30. Јер Вавилоњани начинише Сокот-Веноту, а Хућани начинише Нергала, а Емаћани начинише Асима;

31. И Ављани начинише Ниваза и Тартака, а Сефарвимци спаљиваху синове своје огњем Адрамелеху и Анамелеху, боговима Сефарвимским.

32. Али се бојаху Господа и поставише између себе свештенике висинама, који им служаху у домовима висина;

33. Бојаху се Господа, али и својим боговима служаху по обичају онијех народа из којих их преселише.

34. И до данашњег дана раде по старијем обичајима; не боје се Господа, а не раде ни по својим уредбама и обичајима, ни по закону и заповијести што је заповједио Господ синовима Јакова, којему надје име Израил;

35. С којима учини Господ завјет и заповједи им и рече: Не бојте се других богова, нити им се клањајте, нити им служите, нити им приносите жртава;

36. Него Господа који вас је извео из земље Мисирске силом великом и мишицом подигнутом, њега се бојте и њему се клањајте и њему приносите жртве;

37. И уредбе и правила и закон и заповијести што вам је написао држите извршујући их вазда, и не бојте се других богова.

38. И не заборављајте завјета који је учинио с вама, и не бојте се других богова.

39. Него Господа Бога својега бојте се, и он ће вас избавити из руку свијех непријатеља ваших.

40. Али не послушаше, него радише по старом свом обичају.

41. Тако ови народи бојаху се Господа и идолима својим такођер служаху; и синови њихови и синови синова њиховијех чине до данашњег дана онако како су чинили оци њихови.

18. Царство Јудино: цар Језекија. Сенахирим опсједа Јерусалим.

1. А треће године царовања Осије, сина Илина, над Израилем зацари се Језекија, син Ахазов, над Јудом.

2. Бијаше му двадесет и пет година кад поче царовати и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Авија, кћи Захаријина.

3. И чињаше што је право пред Господом сасвијем као што је чинио Давид, отац његов.

4. *Он обори висине, и изломи ликове и исјече лугове, и разби † змију од мједи коју бјеше начинио Мојсије, јер јој до тада кађаху синови Израилеви; и прозва је Неустан. [*2 дн 31, 1; † 4 Мој 21, 9.]

5. Уздаше се у Господа Бога Израилева, и *не би таквога између свијех царева Јудинијех послије њега ни прије њега. [*2 цар 23, 25.]

6. Јер приону за Господа, не одступи од њега, него држа заповијести које заповједи Господ Мојсију.

7. И Господ бијаше с њим; куда год иђаше напредоваше; и одметну се од цара Асирскога, те му не би слуга.

8. Он поби Филистеје до Газе и међе њезине, од куле стражарске до града озидана.

9. *А четврте године царовања Језекијина, а то је седма година царовања Осије, сина Илина, над Израилем, подиже се Салманасар, цар Асирски, на Самарију и опколи је. [*2 цар 17, 3.]

10. И послије три године узе је; шесте године царовања Језекијина, а девете године царовања Осијина над Израилем, би узета Самарија.

11. И одведе цар Асирски Израиљце у Асирију, и насели их у Алају и у Авору на води Гозану и по градовима Мидским.

12. Јер не слушаше гласа Господа Бога својега и преступаше завјет његов, све што им је заповједио Мојсије слуга Господњи, не слушаше нити творише.
13. А четрнаесте године царовања Језекијина подиже се Сенахирим, цар Асирски, на све тврде градове Јудине, и узе их.
14. Тада Језекија, цар Јудин, посла у Лахис к цару Асирском и поручи му: Згријешо сам; врати се од мене, што год наметнеш на ме носићу. А цар Асирски наметну на Језекију, цара Јудина, триста таланата сребра и тридесет таланата злата.
15. *И даде цар Језекија све сребро што се нађе у дому Господњем и у ризницама царскога двора. [*2 цар 16, 8.]
16. У то вријеме цар Језекија раскопа врата на цркви Господњој и прагове које сам бјеше оковао, и даде цару Асирском.
17. Али цар Асирски посла Тартана и Равсариса и Равсака из Лахиса к цару Језекији у Јерусалим с великом војском; и они се подигоше и дођоше у Јерусалим; и подигавши се и дошавши, стадоше код јаза Горњегга језера, који је покрај пута у пољу бјељареву.
18. И стадоше викати цара. Тада дође к њима Елијакин, син Хелкијин, који бијаше над двором, и Сомна писар и Јоах, син Асафов, паметар.
19. И рече им Равсак: Кажите цару Језекији: Овако каже велики цар, цар Асирски: Каква је то узданица у коју се уздаш?
20. Ти велиш, али су празне ријечи, да имаш свјета и силе за рат. У што се, дакле, уздаш, те си се одметнуо од мене?
21. Гле, уздаш се у Мисир, у штап од трске сломљене, на који ако се ко наслони, ући ће му у руку и пробошће је; такав је Фараон, цар Мисирски, свима који се уздају у њ.
22. Ако ли ми речете: Уздамо се у Господа Бога својега; није ли то онај чије је висине и олтаре обории Језекија и заповједио Јуди и Јерусалиму: Пред овијем олтаром клањајте се у Јерусалиму.
23. Хајде, затеци се мојему господару, цару Асирском; и даћу ти двије тисуће коња, ако можеш додати који ће јахати на њима.
24. Како ћеш, дакле, одбити и једнога војводу између најмањих слуга господара мојега? Али се ти уздаш у Мисир за кола и коњике.
25. Сврх тога, еда ли сам ја без Господа дошао на ово мјесто да га затрем? Господ ми је рекао: Иди на ту земљу и затри је.
26. Тада Елијаким, син Хелкијин, и Сомна и Јоах рекоше Равсаку: Говори слугама својим Сирски, јер разумијемо, а немој нам говорити Јудејски да слуша народ на зиду.
27. А Равсак им рече: Еда ли ме је господар мој послао ка господару твојему или к теби да кажем ове ријечи? Није ли к тијем људима што сједе на зиду, да једу своју нечист и да пију своју мокраћу с вама?
28. Тада стаде Равсак и повика иза гласа Јудејски и рече говорећи: Чујте ријеч великога цара, цара Асирскога.
29. Овако каже цар: Немојте да вас вара Језекија; јер вас не може избавити из моје руке.
30. Немојте да вас наговори Језекија да се поуздате у Господа говорећи: Господ ће нас избавити, и овај се град неће дати у руке цару Асирском.
31. Не слушајте Језекије; јер овако каже цар Асирски: Учините мир са мном и ходите к мени, па једите сваки са свога чокота и сваки са своје смокве, и пијте сваки из својега студенца.
32. Докле не дођем и однесем вас у земљу као што је ваша, у земљу обилну житом и вином, у земљу обилну хљебом и виноградима, у земљу обилну маслином и уљем и медом, па ћете живјети и нећете изгинути. Не слушајте Језекије, јер вас вара говорећи: Господ ће нас избавити.
33. *Је ли који између богова других народа избавио своју земљу из руке цара Асирскога? [*Ис 10, 10, 11.]
34. Гдје су богови Ематски и Арфадски? Гдје су богови Сефарвимски, Енски и Авски? Јесу ли избавили Самарију из мојих руку?
35. Који су између свијех богова овијех земаља избавили земљу своју из моје руке? А Господ ће избавити Јерусалим из моје руке?
36. Али народ мучаше и не одговорише му ни ријечи, јер цар бјеше заповједио и рекао: Не одговарајте му.
37. Тада Елијаким, син Хелкијин, који бијаше над двором и Сомна, писар и Јоах, син Асафов, паметар, дођоше к Језекији раздрвши хаљине, и казаше му ријечи Равсакове.

19. Језекијина молитва. Исаија предсказује спасење. Сенахирим убијен.

1. А кад то чу цар Језекија, раздрије хаљине своје и веза око себе костријет, па отиде у дом Господњи.
2. И посла Елијакима, који бијаше над двором, и Сомну писара и најстарије свештенике обучене у костријет к Исаији, пророку, сину Амову.
3. И рекоше му: Овако вели Језекија: Ово је дан невоље и кара и руга; јер приспјеше дјеца до порођаја, а нема снаге да се роде.
4. Да ако је чуо Господ Бог твој све што рече Равсак, којег посла цар Асирски, господар његов, *да ружи Бога живога и да га вријеђа ријечима које је чуо Господ Бог твој, помоли се за остатак који се налази. [*2 цар 18, 35.]
5. И дођоше к Исаији слуге цара Језекије.
6. И рече им Исаија: Овако реците господару својему: Овако вели Господ: Не плаши се од ријечи које си чуо, којима хулише на ме слуге цара Асирскога.
7. *Ево, ја ћу пустити на њ дух, те ће чути глас и вратити се у своју земљу, и учинићу да погине од мача у својој земљи. [*2 цар 19, 35-37.]
8. И тако вративши се, Равсак нађе цара Асирскога гдје бије Ливну, јер бјеше чуо да је отишао од Лахиса.
9. А он чу за Тираку, цара Хускога, гдје казаше: Ево, иде да се бије с тобом. Зато опет посла посланике к Језекији говорећи:
10. Овако реците Језекији, цару Јудину: Немој да те вара Бог твој у којег се уздаш говорећи: Неће се дати Јерусалим у руке цару Асирском.
11. Ето, чуо си шта су учинили цареви Асирски свијем земљама потврши их сасвијем, а ти ли ћеш се избавити?
12. *Јесу ли народе које сатрше оци моји избавили богови њихови, Госанце, Харанце, Ресефе и синове Еденове, који бијаху у Теласару? [*2 цар 18, 33.]
13. Гдје је цар Ематски и цар Арфадски и цар од града Сефарвима, од Ене и Аве?
14. А кад Језекија прими књигу из руку посланика и прочита је, отиде у дом Господњи и разви је Језекија пред Господом.
15. И помоли се Језекија Господу говорећи: Господе Боже Израиљев, који сједиш на херувимима, ти си сам Бог свијем царствима на земљи, ти си створио небо и земљу,
16. Пригни, Господе, ухо своје и чуј; отвори, Господе, очи своје и види; чуј ријечи Сенахирима који посла да ружи Бога живога.
17. Истина је, Господе, опустошили су цареви Асирски оне народе и земље њихове;
18. И побацали су богове њихове у огањ, јер не бијаху богови, него дјело руку човјечијих, дрво и камен; зато их потрше.
19. И зато, Господе Боже наш, избави нас из руку његовијех да познаду сва царства на земљи да си ти Господе сам Бог.
20. Тада посла Исаија, син Амов, к Језекији, и поручи му: Овако вели Господ Бог Израиљев: Услишио сам зашто си ми се молио због Сенахирима, цара Асирскога.
21. Ово је ријеч коју изрече Господ за њ: Руга ти се и подсмјјева ти се дјевојка, кћи Сионска, за тобом маше главом кћи Јерусалимска.
22. Кога си ружио и хулио? И на кога си подигао глас? И подигао увис очи своје? На свеца Израиљева.
23. Преко посланика својих ружио си Господа и рекао си: С мноштвом кола својих изидох на високе горе, на стране Ливанске, и посјећи ћу високе кедре његове и лијепе јеле његове, и ући ћу у крајњи стан његов, у шуму његова Кармила.
24. Ја сам копао и пио воду туђу и исушио сам стопама својим све потоке градовима.
25. Нијеси ли чуо да ја то одавна чиним и од искона да сам тако уредио? Сада пуштам то да превратиш тврде градове у пусте гомиле.
26. Зато, који у њима живе изнемогоше, уплашише се и сметаше се, посташе као трава пољска, као зелена травица, као трава на крововима која се суши прије него сазри.
27. Знаш сјећење твоје, и полагање твоје и долажење твоје знам, и како бјесниш на ме.
28. Јер бјесниш на ме и твоја обијест дође до мојих ушију; зато ћу метнути брњицу своју на ноздрве твоје и узду своју у губицу твоју, па ћу те одвести натраг путем којим си дошао.
29. А теби ово нека буде знак: Јешћете ове године што само од себе роди, и друге године што опет само од себе роди; а треће године сијте и жањите и садите винограде и једите род с њих.
30. Јер остатак дома Јудина, што остане, опет ће пустити жиле оздо и родити озго.
31. Јер ће из Јерусалима изаћи остатак, и из горе Сиона, који се сачувају. *Ревност Господа над војскама учиниће то. [*Ис 9, 6.]

32. Зато овако вели Господ за цара Асирскога: Неће ући у овај град, нити ће бацити амо стријеле, неће се примаћи к њему са штитом, нити ће ископати опкопа око њега.
33. Вратиће се путем којим је дошао, а у град овај неће ући, вели Господ.
34. *Јер ћу бранити тај град, и сачуваћу га себе ради и ради Давида слуге својега. [*2 цар 20, 6.]
35. И исту ноћ анђео Господњи изиде и поби у околу Асирском сто и осамдесет и пет тисућа; и кад усташе ујутру, а то све сами мртваци.
36. Те се подиже Сенахирим цар Асирски, и отиде и вративши се, оста у Ниневији.
37. И кад се клањаше у дому Нисрока, бога својега, Адрамелех и Сарасар, синови његови, *убише га мачем, а сами побјегоше у земљу Араратску, и на његово се мјесто зацари Есарадон син његов. [*2 цар 19, 7.]

20. *Језекијина болест и оздрављење. Разметљивост пред посланицима из Вавилона и смрт.*

1. У *то вријеме разбоље се Језекија на смрт; и дође к њему пророк Исаија, син Амов, и рече му: Овако вели Господ: Нареди за кућу своју, јер ћеш умријети и нећеш остати жив. [*2 дн 32, 24 и даље; Ис 38, 1 и даље.]
2. А он се окрете лицем к зиду и помоли се Господу говорећи:
3. Ох, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред тобом вјерно и с цијелијем срцем, и творио што је теби угодно. И плака Језекија веома.
4. И Исаија још не бјеше отишао до половине двора, а дође му ријеч Господња говорећи:
5. Врати се и реци Језекији, вођу народа мојега: Овако вели Господ Бог Давида, оца твојега: Чуо сам молитву твоју и видио сам сузе твоје; ево, исцијелићу те, до три дана ићи ћеш у дом Господњи.
6. И додаћу ти вијеку петнаест година, и избавићу тебе и овај град из руку цара Асирскога, и *бранићу овај град због себе и због Давида, слуге својега. [*2 цар 19, 34.]
7. Потом рече Исаија: Донесите груду сухих смокава. И донесавши, привише му на оток, и исцијели се.
8. А Језекија рече Исаији: Шта ће бити знак да ће ме Господ исцијелити и да ћу до три дана отићи у дом Господњи?
9. А Исаија рече: Ово нека ти буде знак од Господа да ће учинити Господ што је рекао: Хоћеш ли да отиде сјен десет кољенаца напријед или да се врати десет кољенаца натраг?
10. А Језекија рече: Лако је да сјен отиде напријед десет кољенаца; немој, него нека се врати сјен десет кољенаца натраг.
11. И Исаија пророк завапи ка Господу, и врати Господ сјен по кољенцима по којима бијаше отишао на сунчанику Ахазову натраг за десет кољенаца.
12. У то вријеме Веродах-Валадан, син Валаданов, цар Вавилонски посла књигу с даром Језекији, јер бјеше чуо да је болестан Језекија.
13. И Језекија саслушав посланике, показа им све ризнице своје, сребро и злато и мирисе, и најбоље уље, и кућу гдје му бјеше оружје, и што се год налажаше у ризницама његовијем, не оста ништа да им не показа Језекија у кући својој и у свему господству својем.
14. Тада дође пророк Исаија к цару Језекији и рече му: Шта су говорили ти људи и одакле су дошли к теби? А Језекија рече: Из даљне земље дошли су, из Вавилона.
15. А он рече: Шта су видјели у твом двору? А Језекија рече: Видјели су све што има у мом двору; није остало ништа у ризницама мојим да им нијесам показао.
16. Тада рече Исаија Језекији: Чуј ријеч Господњу.
17. Ево, доћи ће вријеме *кад ће се однијети у Вавилон све што има у кући твојој, и што су сабирали оци твоји до данас, неће остати ништа, вели Господ. [*2 цар 24, 13.]
18. И синове твоје који ће изаћи од тебе, које ћеш родити, узеће да буду *дворани у двору цара Вавилонскога. [*Дан 1, 3.]
19. А Језекија рече Исаији: *Добра је ријеч Господња коју си рекао. Још рече: Је ли? За мојега вијека биће мир и вјера? [*1 Сам 3, 18.]
20. А остала дјела Језекијина и сва јунаштва његова, и како је начинио језеро и воду довео у град, није ли записано у дневнику цара Јудинијех?
21. И почину Језекија код отаца својих, а на његово се мјесто зацари Манасија, син његов.

21. *Царство Јудино: Цареви Манасија и Амон.*

1. Дванаест година бјеше Манасији кад поче царовати, и царова педесет и пет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Ефсива.
2. И чињаше што је зло пред Господом по гаднијем дјелима народа које Господ одагна испред

синова Израљевијех;

3. Јер опет начини висине, које бјеше потро Језекија отац његов, и подиже олтаре Валу, и начини луг *као што бјеше начинио Ахав, цар Израљев, и клањаше се свој војсци небеској и служаше јој.

[*1 цар 16, 33.]

4. И начини олтаре у дому Господњем за који бјеше рекао Господ: У Јерусалиму ћу намјестити име своје;

5. Начини олтаре свој војсци небеској у два тријема дома Господњега.

6. *И сина својега проведе кроз огањ, и врачаше и гаташе, и уреди оне што се договарају с духовима и врачаре; и чињаше врло много што је зло пред Господом, гњевићи га. [*2 цар 16, 3.]

7. И постави резан лик шумски који начини у дому, за који бјеше рекао Господ Давиду и Соломону, сину његову: *У овом дому и у Јерусалиму, који изабрах између свијех племена Израљевијех, намјестићу име своје довијека; [*1 цар 8, 29; 9, 3.]

8. И нећу више дати да се макне нога синовима Израљевијем из земље коју дадох оцима њиховијем ако само уздрже и устворе све што сам им заповједио, и сав закон који им је заповједио мој слуга Мојсије.

9. Али не послушаше, јер их заведе Манасија, те чинише горе него народи које истријеби Господ испред синова Израљевијех.

10. А Господ говораше преко слуга својих пророка говорећи:

11. Што учини Манасија, цар Јудин, та гадна дјела чинећи горе од свега што су чинили Амореји који прије њега бише, и наведе на гријех и Јуду гаднијем боговима својим;

12. Зато овако вели Господ Бог Израљев: Ево, ја ћу пустити зло на Јерусалим и на Јуду да ће свакоме ко чује *зујати оба уха. [*Јер 19, 3.]

13. Јер ћу затегнути над Јерусалимом уже Самаријско и мјерила дома Ахавова, и збрисаћу Јерусалим као што се брише здјела, избрише се па се изврне.

14. И оставићу остатак нашљедства својега, и даћу их у руке непријатељима њиховијем да буду пљијен и грабеж свијем непријатељима својим.

15. Јер чинише што је зло преда мном, и гњевише ме од дана кад изидоше оци њихови из Мисира до данас.

16. *Још и праву крв веома многу проли Манасија тако да напуни Јерусалим од краја до краја, осим гријеха својега којим наведе Јуду на гријех да чини што је зло пред Господом. [*2 цар 24, 4.]

17. А остала дјела Манасијина и све што је чинио, и гријех којим је гријешлио, није ли то записано у дневнику царева Јудинијех?

18. И почину Манасија код оцаца својих и би погребен у врту код дома својега, у врту Озину; а на његово мјесто зацари се Амон, син његов.

19. Двадесет и двије године имаше Амон кад поче царовати, и царева двије године у Јерусалиму. Матери му бјеше име Месулемета, кћи Арусова, из Јотеве.

20. Он чињаше што је зло пред Господом, као што је чинио Манасија отац његов.

21. И хођаше свијем путем којим је ходио отац његов, и служаше гаднијем боговима којима је служио отац његов, и клањаше им се.

22. И остави Господа Бога оцаца својих и не ходи путем Господњим.

23. А слуге Амонове побунише се на њ и убише цара у двору његову.

24. А народ земаљски победи све који се бијаху побунили на цара Амона; и зацари народ земаљски на његово мјесто Јосију, сина његова.

25. А остала дјела Амонова, што је чинио, нијесу ли записана у дневнику царева Јудинијех?

26. И погребеше га у његову гробу у врту Озину; и Јосија, син његов, би цар на његово мјесто.

22. Царство Јудино: цар Јосија и проналазак Књиге закона. Пророчица Олда.

1. Осам година бијаше *Јосији кад поче царовати, и царева тридесет и једну годину у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јеида, кћи Адајева, из Воската. [*2 дн 34, 1.]

2. Он чињаше што је право пред Господом и хођаше свијем путем Давида, оца својега, и *не одступахе ни надесно ни налијево. [*5 Мој 5, 32.]

3. А осамнаесте године царевања Јосијина посла цар Сафана, сина Азалије, сина Месуламова, писара, у дом Господњи говорећи:

4. Иди ка Хелкији, поглавару свештеничком, нека изброји новце донесене у дом Господњи, што су накупили од народа вратари.

5. И нека их да посленицима који надгледају дом Господњи, па нека дају посленицима који раде око дома Господњега да се оправи што је трошно у дому.

6. Дрводјељама и каменарима и зидарима, и да се купује дрво и камен тесани да се оправи дом.
7. *Али да им се не траже рачуни од новаца који им се даду, јер ће вјерно радити. [*2 цар 12, 15.]
8. Тада рече Хелкија, поглавар свештенички, Сафану, писару: Нађох законик у дому Господњем. И Хелкија даде књигу Сафану, и он је прочита.
9. А Сафан, писар, отиде к цару и јави цару говорећи: Покупише слуге твоје новце што се нађоше у дому, и предаше их посленицима који надгледају дом Господњи.
10. И каза Сафан, писар, цару говорећи: Књигу ми даде Хелкија свештеник. И прочита је Сафан цару.
11. А кад цар чу ријечи у законуку, раздрије хаљине своје.
12. И заповједи цар Хелкији свештенику и Ахикаму, сину Сафанову, и Ахвору, сину Михејину, и Сафану, писару, и Асаји, слуги цареву, говорећи:
13. Идите, упитајте Господа за ме и за народ и за свега Јуду ради ријечи ове књиге што се нађе; јер је велик гњев Господњи који се распалио на нас зато што оци наши не слушаше ријечи ове књиге да чине све онако како нам је написано.
14. И тако отиде Хелкија свештеник и Ахикам и Ахвор и Сафан и Асаја к пророчици Олди, жени Салума, сина Текуја, сина Араса, ризничара; а она стајаше у Јерусалиму у другом крају, и говораше с њом.
15. А она им рече: Овако вели Господ Бог Израиљев: Кажите човјеку који вас је послао к мени:
16. Овако вели Господ: Ево, пустићу зло на то мјесто и на становнике његове, све што говори књига коју је прочитао цар Јудин,
17. Зато што ме оставише и кадише другим боговима да би ме гњевили својим дјелима руку својих; зато се гњев мој распалио на то мјесто, и неће се утасити.
18. А цару Јудину, који вас је послао да упитате Господа, овако му кажите: Овако вели Господ Бог Израиљев за ријечи које си чуо:
19. Што је умекнуло срце твоје, и понизио си се пред Господом кад си чуо шта сам говорио за то мјесто и за становнике његове да ће бити пустош и проклетиња, и што си раздро хаљине своје и плакао преда мном, зато и ја услыших тебе, вели Господ.
20. Зато, ево, ја ћу те прибрати к оцима твојим *и на миру ћеш бити прибран у гроб свој, и нећеш очима својим видјети зла које ћу пустити на то мјесто. И казаше то цару. [*Ис 57, 1, 2.]

23. *Јосија обнавља завјет народни пред Господом, сатира идолопоклонство и празнује Пасху. Његова смрт. Цареви Јоахаз и Јоаким.*

1. Тада *посла цар, те се скупише к њему све старјешине Јудине и Јерусалимске. [*2 дн 34, 29 и даље.]
2. И отиде цар у дом Господњи и с њим сви људи из земље Јудине и сви Јерусалимљани и свештеници и пророци и сав народ, мало и велико, и прочита им све ријечи књиге завјетне која се нађе у дому Господњем.
3. И цар *стојећи код ступа, учини завјет пред Господом да ће они ићи за Господом и држати заповијести његове и свједочанства његова и уредбе његове свијем срцем и свом душом, вршећи ријечи тога завјета написане у тој књизи. И сав народ приста на завјет. [*2 цар 11, 14.]
4. Тада заповједи цар Хелкији, поглавару свештеничком, и свештеницима другога реда и онима који чуваху врата, да изнесу из цркве Господње све ствари које бијаху начињене Валу и *гају и свој војсци небеској; и спали их иза Јерусалима у пољу Кедронском, и однесе пепео од њих у Ветиљ. [*2 цар 21, 3.]
5. И сврже свештенике идолске које бијаху поставили цареви Јудини да каде по висинама у градовима Јудинијем и око Јерусалима, тако и оне који кађаху Валу, сунцу и мјесецу и звијездама и свој војсци небеској.
6. И изнесе гај из дома Господњег иза Јерусалима на поток Кедрон, и спали га на потоку Кедрону и сатре у прах, и просу прах на гробове синова народнијех.
7. И поквари куће *курварске које бијаху у дому Господњем, у којима жене ткаху застираче за гај. [*1 цар 14, 24.]
8. И доведавши све свештенике из градова Јудинијех, оскврни висине гдје кађаху свештеници од Геве до Вирсавеје, и поквари висине на вратима, и која бијаше на уласку на вратима Исуса, заповједника градскога, налијево од врата градских.
9. Али свештеници онијех висина не приступаху к олтару Господњему у Јерусалиму, него јеђаху пријесне хљебове међу браћом својом.
10. Оскврни и Тофет, који бијаше у долини синова Еномовијех, да не би нико више *водио сина својега ни кћери своје кроз огањ Молоху. [*3 Мој 18, 21.]

11. И уклони коње које бијаху поставили цареви Јудини сунцу од уласка у дом Господњи до куће Натан-Мелеха дворанина, која бијаше у Фаруриму; а кола сунчана сажеже огањ.
12. И олтаре на крову собе Ахазове, које бијаху начинили цареви Јудини, и *олтаре које бијаше начинио Манасија у оба тријема дома Господњег, поквари цар и, узевши их оданде, баца прах од њих у поток Кедрон. [*2 цар 21, 5.]
13. И висине према Јерусалиму с десне стране на гори Маслинској, *које бијаше начинио Соломон, цар Израиљев, Астароти, гаду Сидонском, и Хемосу, гаду Моавском, и Мелхому, гаду синова Амоновијех, оскврњи цар. [*1 цар 11, 7.]
14. И изломи ликове и исјече гајеве, и мјеста њихова напуни костију људских.
15. И олтар који бјеше у Ветиљу, висину *коју бјеше начинио Јеровоам, син Наватов, који наведе на гријех Израиља, и олтар и висину поквари, и спаливши висину, сатре је у прах, и спали гај. [*1 цар 12, 28 и даље.]
16. И обазревши се, Јосија видје гробове који бијаху ондје на гори, и посла те извадише кости из гробова, и сажеже их на олтару и оскврњи га, *по ријечи Господњој коју рече човјек Божји, који напријед каза те ствари. [*1 цар 13, 2.]
17. И рече: Какав је оно споменик што видим? Рекоше му грађани: *Оно је гроб човјека Божијега који дође из Јуде и напријед каза то што си учинио на олтару у Ветиљу. [*1 цар 13, 30.]
18. А он рече: Оставите га, нико да му не креће кости. Тако се сачуваше кости његове с костима онога пророка који дође из Самарије.
19. И све домове висина по градовима Самаријским, које начинише цареви Израиљеви гњевећи Господа, поквари Јосија; и учини с њима све онако како учини у Ветиљу.
20. И покла све свештенике висина, који бијаху онуда, на олтарима, и сажеже кости људске на њима; потом се врати у Јерусалим.
21. Тада заповједи цар свему народу говорећи: Празнујте пасху Господу Богу својему, *као што пише у Књизи зајетној. [*2 Мој 12, 3.]
22. Јер не би празнована овако пасха од времена судија које судише Израиљу и за све вријеме царева Израиљевијех и царева Јудинијех.
23. Као што би осамнаесте године цара Јосије празнована пасха Господу у Јерусалиму.
24. И оне што се договарају с духовима и врачаре, и ликове и гадне богове и све гадове који се виђаху у земљи Јудиној и у Јерусалиму истријеби Јосија да изврши ријечи *закона написане у књизи коју нађе Хелкија свештеник у дому Господњем. [*3 Мој 20, 27.]
25. *Ни прије њега не бјеше таквога цара који би се обратио ка Господу свијем срцем својим и свом душом својом и свом снагом својом, сасвијем по закону Мојсијеву, нити послје њега наста такав као он. [*2 цар 18, 5.]
26. Али се Господ не поврати од жестине великога гњева својега, којом се бјеше распалио гнев његов на Јуду *за све дражење којим га бјеше дражио Манасија. [*2 цар 21, 11, 12.]
27. И рече Господ: И Јуду ћу одбацити од себе *као што сам одбацио Израиља, и град ћу овај одбацити, који сам изабрао, Јерусалим, и дом за који рекох: Ту ће бити име моје. [*2 цар 17, 18.]
28. А остала дјела Јосијина и све што је чинио, није ли записано у дневнику царева Јудинијех?
29. У његово вријеме изиде Фараон Нехаон, цар Мисирски, на цара Асирскога к ријечи Ефрату, и цар Јосија изиде преда њ, а он како га видје, уби га у Мегидону.
30. И мртва метнуше га слуге његове на кола и одвезоше га из Мегидона у Јерусалим, и погребоше га у гробу његову; и народ земаљски узе Јоахаза, сина Јосијина, и помазаше га и зацарише га на мјесто оца његова.
31. Двадесет и три године бјеше Јоахазу кад поче царовати, и царева три мјесеца у Јерусалиму. Матери му бјеше име Амутала, кћи Јеремијина, из Ливне.
32. Он чињаше што је зло пред Господом сасвијем како су чинили оци његови.
33. И свеза га Фараон Нехаон у Ривли у земљи Ематској да више не царује у Јерусалиму, и оглоби земљу сто таланата сребра и таланат злата.
34. А царем постави Фараон Нехаон Елијакима, сина Јосијина, на мјесто Јосије, оца његова, и предје му име Јоаким; а Јоахаза узе и отиде у Мисир, а он умрије ондје.
35. А оно сребро и злато даде Јоаким Фараону разрезавши на земљу да би дао новце по заповијести Фараоновој, од свакога узимајући како бјеше цијењен, сребро и злато по народу у земљи, да да Фараону Нехаону.
36. Двадесет и пет година бијаше Јоакиму кад поче царовати, и царева једанаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Зевуда, кћи Федајева, из Руме.
37. А он чињаше што је зло пред Господом сасвијем како су чинили оци његови.

24. Царство Јудино: Јоаким, Јоахин и Седекија. Навуходоносор опсједа Јерусалим. Почетак вавилонскога робовања.

1. За његова времена дође *Навуходоносор, цар Вавилонски; и Јоаким му би слуга три године; потом одуста и одметну се од њега. [*2 дн 36, 6.]
2. И Господ посла на њ чете Халдејске и чете Сирске и чете Моавске и чете синова Амоновијех; посла их на Јуду да га потру, по ријечи Господњој коју говори преко слуга својих пророка.
3. По заповијести Господњој зби се то Јуди да би га одбацио од себе *за гријехе Манасијине по свему што бјеше учинио; [*2 цар 21, 11; 23, 26.]
4. И за крв праву коју бјеше пролио напунивши Јерусалим крви праве; зато Господ не хтје опростити.
5. А остала дјела Јоакимова и све што је учинио, није ли записано у дневнику цара Јудинијех?
6. И почину Јоаким код отаца својих; а на његово се мјесто зацари Јоахин.
7. А цар Мисирски не изиде више из земље своје, јер цар Вавилонски узе од ријеке Мисирске до ријеке Ефрата све што бјеше цара Мисирскога.
8. Осамнаест година бијаше Јоахину кад се зацари, и царова три мјесеца у Јерусалиму. Матери му бјеше име Неуста, кћи Елнатанова, из Јерусалима.
9. И он чињаше зло пред Господом сасвијем како је чинио отац његов.
10. У то вријеме дођоше слуге Навуходоносора, цара Вавилонскога, на Јерусалим, и град би опкољен.
11. Дође и Навуходоносор, цар Вавилонски, на град кад га слуге његове опколише.
12. Тада Јоахин, цар Јудин, изиде к цару Вавилонском с матером својом и са слугама својим и с кнезовима својим и с дворанима својим; а цар га Вавилонски зароби осме године својега царовања.
13. *И однесе све благо дома Господњег и благо дома царскога, и полупа све судове златне, које бјеше начинио Соломон цар Израилев за цркву Господњу, као што бјеше рекао Господ. [*2 цар 20, 17.]
14. И пресели сав Јерусалим, све кнезове и све јунаке, десет тисућа робова, и све дрводјеље и све коваче, не оста ништа осим сиромашнога народа по земљи.
15. *Одведе и Јоахина у Вавилон и матер цареву и жене цареве и дворане његове, и главаре земаљске одведе у ропство из Јерусалима у Вавилон. [*Јер 22, 24 и даље.]
16. И све јунаке на број седам тисућа, и дрводјеље и коваче, тисућу, све што бијаху за војску одведе цар Вавилонски у Вавилон у ропство.
17. И постави царем цар Вавилонски на мјесто Јоахиново Матанију, стрица његова, и предје му име Седекија.
18. *Двадесет и једна година бјеше Седекији кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Амутала, кћи Јеремијина, из Ливне. [*Јер 52, 1.]
19. Он чињаше што је зло пред Господом сасвијем како је чинио Јоаким.
20. Јер од пњева Господњег зби се то Јерусалиму и Јуди, да их одбаци од себе. А Седекија се одметну од цара Вавилонскога.

25. Разорење Јерусалима. Вавилонско ропство. Исмаило убија Годолију. Цар вавилонски пушта из тамнице Јоахина.

1. И тако *девете године његова царовања, десетог мјесеца десетог дана, дође Навуходоносор, цар Вавилонски, са свом војском својом на Јерусалим, и стадоше у око под њим, и начинише опкопе око њега. [*2 дн 36, 17; Јер 39, 1; 52, 4.]
2. И град би опкољен до једанаесте године царовања Седекијина.
3. И деветог дана мјесеца четвртога поста велика глад у граду, те народ земаљски немаше хљеба.
4. Тада град би проваљен, а војници сви побјегоше ноћу на врата између два зида уз врт царев; а Халдеји бијаху свуда око града; и цар отиде путем к пустињи.
5. Али војска Халдејска потјера цара, и стигоше га у пољу Јерихонском, а сва војска што бијаше с њим разбјеже се од њега.
6. И ухватише цара и одведоше га к цару Вавилонском у Ривлу, и ондје му судише.
7. И синове Седекијине поклаше на његове очи, па онда Седекији ископаше очи, и свезаше га у два ланца мједена и одведоше га у Вавилон.
8. А седмога дана петог мјесеца године деветнаесте царовања Навуходоносора, цара Вавилонскога, дође у Јерусалим Невузардан, заповједник стражарски, слуга цара Вавилонскога.
9. И попали дом Господњи и дом царски и све домове у Јерусалиму; све велике куће попали

огњем.

10. И зидове Јерусалимске унаоколо развали сва војска халдејска, која бијаше са заповједником стражарским.

11. А остатак народа што оста у граду, и пребјеге што пребјегоше к цару Вавилонском и остали прости народ одведе Невузардан, заповједник стражарски.

12. Само од сиромаша у земљи остави заповједник стражарски који ће бити виноградари и ратари.

13. И ступове мједене што бијаху у дому Господњем, и подножја, и море мједено које бијаше у дому Господњем, *изломише Халдејци, и мјед од њих однесоше у Вавилон. [*2 цар 20, 17; Јер 27, 19, 22.]

14. И лонце и лопате и виљушке и кадионице и све судове мједене којима служажу, узеше,

15. И клијешта и котлиће, што год бјеше златно и што год бјеше сребрно, узе заповједник

стражарски,

16. Два ступа, једно море и подножја, што начини Соломон за дом Господњи; не бјеше мјере мједи од свијех тијех судова;

17. *Осамнаест лаката бијаше висок један ступ, и озго на њему бијаше оглавље мједено, и оглавље бијаше високо три лакта, и плетенице и шипци око оглавља, све од мједи; такав бијаше и други ступ с плетеницом. [*1 цар 7, 15.]

18. Узе заповједник стражарски и Серају, првога свештеника, и Софонију, другога свештеника, и три вратара.

19. А из града узе једнога дворанина који бијаше над војницима и пет људи који стајаху пред царем, који се нађоше у граду, и првога писара војничкога који пописиваше народ по земљи у војску, и шездесет људи из народа земаљскога који се нађоше у граду.

20. Узе их Невузардан, заповједник стражарски, и одведе к цару Вавилонском у Ривлу.

21. А цар их Вавилонски поби и погуби у Ривли у земљи Ематској. Тако би пресељен Јуда из земље своје.

22. *А над народом који оста у земљи Јудиној, који остави Навуходоносор, цар Вавилонски, над њим постави Годолију, сина Ахикама, сина Сафанова. [*Јер 40, 8.]

23. А кад чуше све војводе и људи њихови да је цар Вавилонски поставио Годолију, дођоше ка Годолији у Миспу, наиме: Исмаило, син Нетанијин, и Јоанан, син Каријајев, и Сераја, син Тануметов из Нетофата, и Јазанија, син Махатов, они и људи њихови.

24. И Годолија се закле њима и људима њиховијем и рече: Не бојте се службе Халдејима; сједите у земљи и служите цару Вавилонском, и биће вам добро.

25. Али седмога мјесеца дође Исмаило, син Нетаније, сина Елисамова, рода царскога, и десет људи с њим, и убише Годолију, те погибе; тако и Јудеје и Халдеје који бијаху с њим у Миспи.

26. Тада се подиже сав народ, мало и велико, и војводе, те отидоше у Мисир, јер се побојаше Халдеја.

27. *А тридесет седме године откако се зароби Јоахин, цар Јудин, дванаестог мјесеца, двадесет седмога дана, Евил-Меродах, цар Вавилонски, исте године зацарив се извади из тамнице Јоахина, цара Јудина. [*Јер 52, 31 и даље.]

28. И лијепо говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

29. И промијени му хаљине тамничке, и он јеђаше свагда с њим свега вијека својега.

30. И храна му се једнако даваше од цара сваки дан свега вијека његова до смрти његове.

Share

Tweet

Like 0

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 ... 4 5 6 ... 10 СЛЕДЕЋА СТРАНА »

Коментарисање није више омогућено.

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

[Свето Писмо](#)
[Апостол](#)
[Паримејник](#)
[Псалтир](#)

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ**За заједничко богослужење**

[Службеник и чиновник](#)
[Часослов](#)
[Химне](#)
[Минеји](#)
[Србљак](#)
[Триоди](#)
[Типик](#)
[Литургикон](#)
[Тропарии и кондаци](#)
[Остало](#)
[Месецослов](#)

За посебно богослужење

[Требник](#)

НОТНЕ КЊИГЕ

[Приручник](#)
[Нотни зборник](#)
[Осмогласник](#)

ДОМАЋЕ КЊИГЕ

[Каноник и молитвеник](#)
[Акатистник](#)
[Припрема за Свето Причешће](#)

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

Ваша порука

Пошаљите

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

[Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.](#)

[Правило за читање Акатиста и I јануара 2019.](#)

[Типик 10. јануара 2019.](#)

[Триоди 10. јануара 2019.](#)

[Србљак 10. јануара 2019.](#)

[Минеји 9. јануара 2019.](#)

[Химне 9. јануара 2019.](#)

[Псалтир 9. јануара 2019.](#)